

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА
ДИЗАЙНУ

Факультет дизайну

Кафедра мистецтва та дизайну костюма

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему

Розробка авторської колекції жіночого одягу на основі дослідження
жіночих образів в мистецтві Стародавньої Греції в контексті розвитку
сучасного дизайну

Рівень вищої освіти перший (бакалаврський)

Спеціальність 022 Дизайн

Освітня програма Дизайн одягу

Виконала: студентка групи БДо1-21
Мамлай А.О.

Науковий керівник к. т. н.
Кокоріна Г.В.

Рецензент д. мист., проф.
Кротова Т.Ф.

Київ 2025

АНОТАЦІЯ

Мамлай Анастасія Олександрівна: розробка авторської колекції жіночого одягу на основі дослідження жіночих образів в мистецтві Стародавньої Греції в контексті розвитку сучасного дизайну – Рукопис.

Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня бакалавр за спеціальністю 022 Дизайн – Київський національний університет технологій та дизайну, Київ, 2025 рік.

Кваліфікаційна робота присвячена розробці авторської колекції жіночого одягу, натхненної жіночими образами мистецтва Стародавньої Греції, з метою інтеграції античних естетичних принципів у сучасний дизайн. У дослідженні проаналізовано умови формування естетичних ідеалів давньогрецького мистецтва та їх вплив на ключові елементи давньогрецького одягу, такі як драпірування, пропорції та символіка. Використано методи історико-культурного аналізу, порівняльного аналізу та загальноприйняті методи дизайн-проектування. Результатом роботи є створення концептуальних ескізів колекції, що поєднують античні мотиви з сучасними тенденціями моди, сприяючи збагаченню культурної спадщини та розширенню асортименту сучасного жіночого одягу. Моделі в матеріалі розроблені на типову фігуру розміру 172-68-92.

Ключові слова: *дизайн одягу, Стародавня Греція, жіночі образи, драпірування, античні мотиви, сучасна мода, естетичні ідеали.*

ANNOTATION

Mamlay Anastasiia Oleksandrivna: Development of an author's collection of women's clothing based on the study of female images in the art of Ancient Greece in the context of the development of modern design - Manuscript.

Qualification work for a bachelor's degree in 022 Design - Kyiv National University of Technology and Design, Kyiv, 2025.

The qualification work is devoted to the development of the author's collection of women's clothing inspired by female images of ancient Greek art, with the aim of integrating ancient aesthetic principles into modern design. The study analyses the conditions of formation of the aesthetic ideals of ancient Greek art and their influence on the key elements of ancient Greek clothing, such as drapery, proportions and symbolism. The methods of historical and cultural analysis, comparative analysis and generally accepted design methods were used. The result of the work is the creation of conceptual sketches of the collection that combine ancient motifs with modern fashion trends, contributing to the enrichment of cultural heritage and expanding the range of modern women's clothing. The models in the article are designed for a typical figure of 172-68-92.

Keywords: *fashion design, Ancient Greece, female images, drapery, ancient motifs, modern fashion, aesthetic ideals.*

ЗМІСТ

ВСТУП	6
РОЗДІЛ 1 АНАЛІТИЧНИЙ	9
1.1. Жіночі образи в образотворчому мистецтві Стародавньої Греції	9
1.2. Вплив давньогрецького мистецтва на розвиток сучасного дизайну	13
1.3. Сучасні тенденції в моді в контексті актуалізації античної тематики	17
Висновки по розділу	20
РОЗДІЛ 2 ПРОЄКТНИЙ	22
2.1 Визначення типу та образу споживача	22
2.2. Трансформація творчого джерела в модель-образ	25
2.3. Призначення колекції	27
2.4. Композиційні засоби побудови колекції	30
2.5. Асортиментний склад колекції	34
2.6. Розробка сценарного образу творчої колекції	39
Висновки по розділу	45
РОЗДІЛ 3 РЕАЛІЗАЦІЯ ДИЗАЙН-ПРОЄКТУ	48
3.1 Вибір моделей для проєктування	48
3.2 Вибір матеріалів для виготовлення моделей колекції	51
3.3 Вибір способу розробки об'ємно-просторової форми моделей колекції	57
3.4 Розробка конструкції моделей колекції	61
Висновки по розділу	67
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ	70
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	72
ДОДАТКИ	80

ВСТУП

Актуальність теми. Сучасний світ моди характеризується швидкою зміною трендів, інноваційним підходом до створення колекцій та постійним пошуком нових естетичних рішень. Однією з важливих складових успішного дизайнерського проекту є здатність інтегрувати історичні мотиви з сучасними дизайнерськими концепціями. Мистецтво Стародавньої Греції, з його неперевершеною естетикою, гармонією форм та символікою жіночих образів, слугує багатим джерелом натхнення для сучасних дизайнерів. З огляду на зростаючий попит на ексклюзивні та концептуально обґрунтовані дизайнерські рішення, дослідження жіночих образів давньогрецького мистецтва є надзвичайно актуальним. Воно дозволяє не лише переосмислити класичні елементи краси, а й сформувати унікальний авторський стиль сучасної жіночої колекції, що відповідатиме вимогам ринку та сприятиме культурному збагаченню суспільства.

Основною **метою** роботи є розробка авторської колекції жіночого одягу, що ґрунтується на аналізі жіночих образів у мистецтві Стародавньої Греції та їх трансформації в контексті сучасного дизайну. Досягнення цієї мети передбачає інтеграцію історичних даних, сучасних дизайнерських підходів і сучасних методик навчання, що дозволяє створити унікальний продукт, який відображає гармонійне поєднання традиції і інновацій.

Для реалізації поставленої мети необхідно вирішити наступні **завдання**:

- проаналізувати історико-естетичних особливостей жіночих образів у мистецтві Стародавньої Греції;
- дослідити класичні мотиви, композиційні прийоми, використання кольору та символіку, що характерні для зображення жіночої краси в античному мистецтві;
- вивчити сучасні тенденції і методики дизайн-проектування одягу;

- сформувати дизайнерську концепцію, яка включатиме специфічні елементи жіночих образів античності, адаптованих до сучасних естетичних вимог та технологій виготовлення одягу;
- розробити ескізи моделей одягу, що демонструють перетворення античних мотивів у сучасний дизайн;
- виконати окремі моделі колекції в матеріалі, попередньо розробивши технічні креслення та 3D-моделі.

Об’єкт дослідження – це процес формування концепції та розробки дизайнерської колекції жіночого одягу в контексті поєднання історичних мотивів і сучасних технологій дизайну.

Предмет дослідження – це жіночі образи, представлені в мистецтві Стародавньої Греції, їх композиційні, кольорові та символічні особливості, а також способи їх трансформації для використання в сучасному дизайнерському процесі.

Для досягнення поставленої мети в роботі використано комплексний підхід, що базується на використанні загальноприйнятих та спеціальних **методах** наукового дослідження. Історичний аналіз, порівняльно-типологічний та описовий методи дозволили систематизувати певний обсяг візуальної та текстової інформації щодо особливостей створення жіночих образів у мистецтві Стародавньої Греції. Методи моніторингу були спрямовані на виявлення актуальних модних тенденцій та вимог ринку сучасного одягу. Структурний і морфологічний аналіз форми костюма надав можливість розробити та удосконалити художню виразність розробленої в даній роботі колекції жіночого одягу. Класичні та комп’ютерні методи конструювання та моделювання одягу допомогли розробити окремі моделі колекції в матеріалі.

Елементи наукової новизни. У процесі дослідження вперше здійснено комплексний аналіз жіночих образів мистецтва Стародавньої Греції з метою їх адаптації в сучасному дизайні жіночого одягу, що дозволило розробити

авторську колекцію, яка поєднує античні естетичні принципи з інноваційними технологіями та матеріалами.

Практична цінність отриманих результатів полягає в можливості впровадження розробленої колекції у виробництво, що сприятиме збагаченню асортименту сучасного жіночого одягу та задовольнить потреби споживачів, які цінують поєднання історичних мотивів з сучасними модними тенденціями. Крім того, результати дослідження можуть бути використані в освітньому процесі для підготовки дизайнерів одягу, надаючи їм інструментарій для інтеграції культурної спадщини в сучасний дизайн.

Апробація результатів дослідження. За результатами дослідження були оприлюднені тези доповіді в збірнику Матеріалів VII Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми сучасного дизайну» («Інтерпретація жіночого образу в класичному мистецтві в контексті проблем сучасного дизайну одягу», Київ, КНУТД, квітень 2025 р.). Колекція була представлена на XXV Міжнародному конкурсу молодих дизайнерів «Печерські каштани» (травень 2025 р.).

Структура роботи. Дана кваліфікаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел (47 найменувань) та додатків, в т.ч. 1 таблицю, 8 рисунків. Загальний обсяг кваліфікаційної роботи складає 79 сторінок комп'ютерного тексту (без додатків).

РОЗДІЛ 1

АНАЛІТИЧНИЙ

1.1. Жіночі образи в образотворчому мистецтві Стародавньої Греції

Жіночий образ у давньогрецькому мистецтві є одним із центральних елементів, що відображають не лише естетичні уподобання того часу, а й соціальні, культурні та релігійні цінності суспільства. Особливу увагу привертає жіночий одяг, який у візуальних зображеннях – скульптурах, вазописах, мозаїках, відзначається своєю символічністю, багатогранністю композиції та функціональністю. Дослідження таких зображень дозволяє реконструювати не лише зовнішній вигляд жінок, а й їх внутрішню ідентичність та соціальний статус [1].

У розглянутих джерелах аналізується як традиційний одяг, що складався з пеплосу, хітону та гіміона, так і деталі оздоблення, аксесуари та способи носіння, які відігравали важливу роль у формуванні жіночої ідентичності. З огляду на обмеженість археологічних матеріалів, образотворче мистецтво слугує єдиним надійним джерелом інформації про одяг та текстильну культуру античних жінок [1].

Розглянемо основні елементи жіночого одягу. Пеплос вважається одним із найхарактерніших елементів жіночого вбрання у Стародавній Греції (рис. 1.1). Це прямокутний шматок тканини, зазвичай виготовлений із вовни, який обгортався навколо тіла та фіксувався за допомогою брошок (фібули) на плечах. Верхня частина пеплосу зазвичай була підкладена додатковою тканиною, що створювала ефект накладної манжети чи «апоптигми», яка підкреслювала контури грудей та служила ознакою жіночності [2]. Образи богинь та святих жінок часто демонструють пеплос з витонченими лініями драпірування, що підкреслюють як статеву досконалість, так і моральні цінності.

Рис. 1.1 Пеплос – елемент жіночого вбрання у Стародавній Греції.

Завдяки простоті конструкції пеплос легко адаптувався до різних умов, а спосіб його носіння відображав регіональні традиції та соціальні відмінності. У деяких регіонах пеплос носили як суцільний одяг, а в інших – як елемент багат шарового вбрання, що поєднувався з іншими елементами одягу, наприклад, з хітоном чи гіміоном [2].

Хітон – це ще один базовий елемент жіночого одягу, який відрізнявся легкістю та практичністю. На відміну від пеплосу, хітон виготовлявся з тоншої тканини (часто льону) і зазвичай мав більш вільний крій. Він складався з одного прямокутного листа тканини, що обертали навколо тіла, а потім закріплювали на плечах за допомогою булавок або швів. У багатьох творах античного мистецтва хітон зображено з легкими, майже повітряними складками, що підкреслювали природну красу жіночої фігури [1].

Хітон був універсальним одягом, який носили як вдень, так і ввечері. Його можна було доповнювати поясом (зоною), який акцентував талію, або додатковими аксесуарами, такими як шалі (епіблема) та накидки (гіміон), що створювали багат шаровий ефект [1].

Гіміон – це великий прямокутний шматок тканини, який використовувався як накидка або плащ. Він носився поверх основного вбрання (пеплосу чи хітону) та мав як практичне, так і символічне значення. У багатьох зображеннях гіміон

драпірується асиметрично, підкреслюючи як статеві особливості жінки, так і її соціальний статус. Завдяки своїй універсальності гімійон міг виступати як елемент прикриття під час релігійних обрядів, так і як модний аксесуар для щоденного носіння [2].

Також у ряді творів мистецтва жінки зображені з елементами додаткових аксесуарів, наприклад, поясами, прикрасами для волосся, ювелірними виробами, що посилювало символіку вбрання та розкривало його естетичне значення [3].

Однією з головних особливостей жіночого одягу у стародавній Греції була саме техніка драпірування. Митці використовували вишукані методи розташування тканини, що дозволяло не тільки приховати недоліки, а й акцентувати природні контури тіла. Завдяки цьому одяг ставав невід'ємною частиною композиції творів мистецтва, що демонстрували гармонійне поєднання форми та функції [1].

Майстри античності ретельно передавали нюанси драпірування через тонкі лінії та складні складки. Різноманітність способів носіння пеплосу, хітону та гімійону дозволяла створювати багат шарові образи, які одночасно виглядали як природно, так і символічно. Такі прийоми сприяли вираженню жіночої емоційності та внутрішньої сили, що відображалось через динамічні пози та рухи в скульптурах та вазописах [3].

Особливу увагу заслуговує і контрастність використаних тканин та кольорів. Хоча більшість одягу виготовлялося з натуральних матеріалів, вовни або льону, вони часто фарбувалися в яскраві відтінки, що символізували багатство, родючість та божественність. Наприклад, використання пурпурового кольору було зарезервоване для представниць вищих верств суспільства та релігійних церемоній, що додає додатковий символічний вимір образам жінок [2].

Жіночий одяг у давньогрецькому мистецтві не просто виконував функцію прикриття тіла. Він був засобом невербальної комунікації, який передавав

соціальний статус, моральні та естетичні ідеали, а також релігійні переконання. Одяг міг свідчити про сімейне походження, а також про приналежність до певної соціальної групи чи релігійної спільноти [1].

Образ богинь, наприклад, Афіни чи Артеміди, часто підкреслював їхню мудрість та силу через вишукане драпірування одягу. Контраст між відкритими та закритими частинами тіла в таких образах мав символічне значення: відкритість часто асоціювалася з божественним світлом, а покритість – з таємничістю та сакральністю. Таким чином, жіночий одяг слугував не лише практичною потребою, а й був потужним засобом формування ідеалу краси та доброчесності [2].

Особливо важливим є те, що одяг змінювався залежно від життєвого циклу жінки. Молоді дівчата зображувалися у легшому, простішому одязі, тоді як заміжні жінки й старші представниці отримували більш складні композиції, які підкреслювали їхній досвід та соціальну вагу. Ці нюанси дозволяють сучасним дослідникам реконструювати соціальні та культурні процеси давньогрецького суспільства [3].

Також важливим аспектом є використання аксесуарів, що доповнювали основні елементи одягу. Наприклад, пояси, прикраси для волосся та ювелірні вироби не лише декорували, а й підкреслювали певні риси образу, символізували жіночу чуттєвість, витонченість і вишуканість. Таким чином, візуальна мова давньогрецького мистецтва через одяг розкривала багатогранність жіночої ідентичності [4].

Аналіз жіночого одягу у давньогрецькому мистецтві дозволяє зробити висновок, що через текстиль та драпірування створювалися не лише естетично привабливі образи, але й потужні символічні конструкції. Жіночий одяг виконував кілька одночасних функцій: він приховував та розкривав тіло, підкреслював соціальний статус та релігійні переконання, а також був засобом невербальної комунікації у суспільстві [1].

Вивчення цього аспекту дозволяє краще зрозуміти, як давньогрецьке суспільство формувало ідеали краси, жіночої доброчесності та соціальної ролі. У художніх зображеннях відображалось не лише одяг, а й культурна спадщина, що мала вплив на подальший розвиток моди у світі. Крім того, дослідження технік драпірування та використання текстилю відкриває нові перспективи для реконструкції історичного контексту та еволюції мистецьких прийомів [2].

Отже, жіночий одяг у давньогрецькому мистецтві є яскравим прикладом того, як через зовнішній вигляд можна передати складні соціальні, культурні та релігійні сенси. Ретельне вивчення цих зображень дає змогу сучасним дослідникам не лише реконструювати побутові та естетичні особливості давніх жінок, але й усвідомити глибину історичного процесу формування жіночої ідентичності [4].

Сучасні інтерпретації та реконструкції жіночого одягу, засновані на аналізі античних зображень, дозволяють відновити втрачені традиції та адаптувати їх до сучасного контексту, що знаходить відгук у сучасному мистецтві та моді. Таким чином, спадщина давньогрецького текстилю та вбрання має не лише історичне, а й актуальне значення, впливаючи на сучасні уявлення про жіночність, естетику та культурну ідентичність [3].

1.2. Вплив давньогрецького мистецтва на розвиток сучасного дизайну

Давньогрецьке мистецтво являє собою унікальну суміш гармонії, симетрії, естетичних канонів та інноваційних технік, що заклали основи класичної краси. Принципи, закладені античними майстрами, зокрема у скульптурі, архітектурі та живописі, безпосередньо вплинули на формування естетики, яка сьогодні є однією з найважливіших складових сучасного дизайну одягу [5]. Сучасні дизайнери все частіше черпають натхнення у класичних античних мотивах,

інтегруючи їх у новітні концепції, що дозволяє створювати одяг, який поєднує традиційні елементи з інноваційними технологіями виробництва [6].

Антична культура відома своєю увагою до пропорцій, симетрії та гармонії. Давньогрецькі художники та скульптори встановили канони, які стали еталоном краси. Основні принципи, такі як «золотий перетин», ідеальні пропорції людського тіла та досконалість форм, стали базовими орієнтирами не лише для мистецтва, а й для майбутніх поколінь дизайнерів [5]. Так, класичні елементи давньогрецького одягу, як-от драпірування хітону чи пеплосу, демонстрували вишукане використання тканини для створення гармонійного силуету, що надихало сучасних фахівців при розробці нових одягових конструкцій [6].

У цьому контексті важливо відзначити, що давньогрецька культура сформувала ідеал жіночої та чоловічої краси, який досі впливає на тенденції сучасного дизайну. Наприклад, сучасні моделі одягу часто використовують принципи симетрії, пропорційності та мінімалізму, що є прямим відлунням античних канонів [7].

Сучасний дизайн одягу активно інтегрує елементи, запозичені з давньогрецького мистецтва. Нижче означено головні з цих елементів.

Драпірування та асиметрія. Давньогрецьке мистецтво вдало використовувало техніку драпірування для підкреслення природних контурів тіла, що стало важливим елементом сучасного кутюрного дизайну. Сучасні колекції часто містять елементи, що нагадують класичні грецькі форми, але адаптовані під сучасні технології пошиття та вимоги комфорту [8].

Класичні орнаменти та декоративні мотиви. Такі орнаментальні мотиви як меандр, пальметка та хвиля, характерні для античних ваз і рельєфів, знаходять своє відображення в сучасних аплікаціях, вишивках та друках на тканинах. Використання геометричних орнаментів, мотивів «золотого перетину» та симетричних композицій допомагає створити одяг, що відображає естетичні засади давньогрецького мистецтва [7].

Пропорції та силует. Давньогрецькі канони краси, зокрема ідеальні пропорції людського тіла, стали фундаментальними для багатьох дизайнерів, які прагнуть створити одяг, що гармонійно підкреслює фігуру. Сучасні моделі одягу, зокрема жіночі сукні, часто розробляються з урахуванням принципів симетрії та пропорційності, характерних для античних творів [9].

Сучасний дизайн одягу є результатом синтезу традиційної естетики та сучасних технологій. Давньогрецькі елементи використовуються як базис для створення нових форм, що поєднують класичну гармонію з функціональністю і зручністю. Наприклад, у роботах провідних дизайнерів спостерігається адаптація античних мотивів через використання сучасних матеріалів, таких як технологічний текстиль та синтетичні волокна, що дозволяє досягти не тільки естетичної привабливості, а й високої практичності [8].

Цей підхід демонструє, як давньогрецькі елементи – від драпірування до орнаментів – інтегруються в сучасну естетику. Сучасні модні будинки використовують класичні форми для створення колекцій, які відзначаються чистими лініями, гармонійними пропорціями та мінімалістичним дизайном. Наприклад, у деяких колекціях використовується стиль мінімалізму, який базується на античних принципах, що робить одяг елегантним та стриманим [9].

Крім того, дизайнерські концепції останніх років все частіше орієнтуються на екологічність та сталий розвиток, що знаходить відгук у давньогрецькому розумінні природи як джерела гармонії та краси. Використання натуральних матеріалів, екологічно чистих барвників і традиційних технологій обробки тканин допомагає створити одяг, який не лише відповідає сучасним вимогам, а й має історичний вимір, повертаючи до коренів античної естетики [7].

Вплив давньогрецького мистецтва на сучасний дизайн одягу демонструє багатовимірність цього впливу. Сучасні дизайнери використовують не лише візуальні елементи, але й концептуальні підходи, які сприяють формуванню нового уявлення про красу та комфорт. Античні ідеали гармонії, пропорційності

та мінімалізму дозволяють створювати універсальний одяг, який адаптується до потреб сучасного суспільства.

Одним із ключових напрямків є інтерпретація давньогрецького драпірування. Сучасні технології дозволяють розробити інноваційні конструкції, які зберігають естетичну цінність античних мотивів, але при цьому забезпечують високу функціональність та комфорт. Такий підхід сприяє появі нових силуетів і текстур, що відзначаються елегантністю та стриманістю, характерними для класичної давньогрецької естетики [6].

Ще одним важливим аспектом є використання кольорової палітри та орнаментів. Давньогрецькі орнаменти, що символізують гармонію і божественність, активно використовуються у сучасному дизайні як декоративний елемент. Сучасні колекції одягу включають геометричні мотиви, стилізовані елементи, що нагадують про античні фрески і мозаїки, що робить одяг не лише модним, а й насиченим культурним змістом [9].

Таким чином, вплив давньогрецького мистецтва на розвиток сучасного дизайну одягу є комплексним процесом, який об'єднує естетичні, культурні та технологічні чинники. Інтерпретація античних мотивів дозволяє створювати унікальний продукт, який зберігає спадщину давньої культури та адаптується до сучасних потреб. Це сприяє не лише естетичній трансформації одягу, а й формуванню нового розуміння краси, що поєднує традиції минулого з інноваціями сучасності [9].

Античне мистецтво Давньої Греції заклало основи для формування класичних канонів краси, пропорційності та гармонії, які вплинули на всі аспекти культурного та дизайнерського мислення. Сучасний дизайн одягу, використовуючи ці принципи, не лише вдосконалює традиційні форми, а й створює нові моделі, що відповідають вимогам сучасного стилю життя. Завдяки синтезу античних елементів та сучасних технологій, одяг набуває як естетичного,

так і функціонального значення, що дозволяє зберігати культурну спадщину та водночас відповідати високим стандартам сучасного ринку [7].

Таким чином, вплив давньогрецького мистецтва на сучасний дизайн одягу є не лише історично обумовленим, а й актуальним для розвитку нових напрямів у моді. Цей вплив сприяє формуванню гармонійного, стильного та інноваційного продукту, який поєднує традиції та сучасність, збагачуючи естетичний простір сучасної моди.

1.3. Сучасні тенденції в моді в контексті актуалізації античної тематики

Сучасна мода характеризується постійною еволюцією, де дизайнерські рішення не обмежуються лише інноваційними технологіями, а й активно черпають натхнення з історичних традицій. Однією з актуальних тенденцій є повернення до античних мотивів, зокрема давньогрецьких, що стали символом гармонії, симетрії та естетичного ідеалу. Сучасні дизайнери все частіше використовують елементи античної культури у своїх колекціях, адаптуючи класичні форми до вимог сучасного ринку, що створює унікальний синтез традиції та інновації [10].

Антична культура завжди відзначалася увагою до ідеальних пропорцій, балансу у використанні симетрії та асиметрії, а також повної гармонії між функціональним призначенням та естетикою одягу. Давньогрецькі художники встановили базові принципи краси, такі як «золотий перетин» та ідеальні пропорції людського тіла, які досі впливають на сучасні дизайнерські концепції. Сучасні моделі одягу, зокрема колекції високої моди, часто орієнтуються на ці принципи, що дозволяє створити елегантний, мінімалістичний силует із чистими лініями та збалансованою формою [10]. Відтворення античних форм в одязі стає

не лише данину поваги до спадщини, а й засобом передачі універсальних естетичних цінностей сучасного суспільства [11].

Сучасні дизайнери активно інтегрують античні мотиви через використання різноманітних технік та декоративних елементів. Одним із основних прийомів є драпірування – елемент, що характерний для давньогрецького хітона чи пеплосу, який адаптується до сучасного одягу завдяки новітнім технологіям пошиття та інноваційним тканинам. Таке використання дозволяє досягти не тільки естетичної легкості, а й підкреслити жіночність силуету [11].

Рис. 1.2 Античні мотиви в модних тенденціях [10].

Крім того, античні орнаменти, які широко використовувалися в грецьких вазах і рельєфах, знаходять своє відображення у сучасних друках, вишивках та аплікаціях. Геометричні мотиви, стилізовані елементи колон, лаврових вінків та інших символів античності стають частиною сучасних колекцій, додаючи виробам історичного та культурного змісту [12]. Окремі дизайнери та відомі світові бренди, застосовують ці елементи для створення як ексклюзивних моделей, так і ліній масового виробництва, що свідчить про універсальність та актуальність античних мотивів у сучасній моді [13].

Сучасний дизайн одягу характеризується не лише візуальною естетикою, а й використанням сучасних технологій. Інноваційні матеріали, такі як високотехнологічні текстилі, екологічно чисті волокна та смарт-тканини, дозволяють розширити можливості традиційних технік, зокрема драпірування.

Використання комп'ютерного моделювання та 3D-друку у поєднанні з класичними формами античності створює унікальний продукт, який відповідає вимогам сучасності, зберігаючи при цьому історичну спадщину [14].

Такий підхід дозволяє дизайнерам створювати одяг, який не тільки виглядає естетично, а й має високі функціональні характеристики, сприяючи підвищенню комфорту та довговічності виробів. Синтез традиційних мотивів із сучасними технологіями відкриває нові горизонти для інтерпретації античних естетичних ідеалів, що знаходить відображення у креативних колекціях провідних світових модних брендів [14].

На сьогоднішній день спостерігається зростання інтересу до культурної спадщини, що відображається у популярності колекцій з античними мотивами. Молоді дизайнери та відомі модні будинки все частіше звертаються до класичних елементів давньогрецької культури як до джерела натхнення для створення інноваційних та концептуальних рішень. Ця тенденція відображає глобальний тренд на екологічність, автентичність та історичну насиченість, що має важливе значення для споживачів, котрі цінують не лише зовнішній вигляд, а й культурний зміст виробу [10].

Також варто відзначити зростаючу популярність ремесленних технологій та ручної роботи, що дозволяє створювати унікальні вироби з індивідуальним характером. У цьому контексті античні традиції стають своєрідним мостом між минулим і майбутнім, сприяючи розвитку етнічного дизайну та підтримці локальних традицій, що знаходять своє відображення у сучасному глобалізованому світі моди [11].

Перспективи розвитку цієї тенденції обумовлені не лише естетичними і культурними чинниками, але й соціально-економічними. Зростання попиту на ексклюзивний одяг, який відрізняється високою якістю, унікальністю та історичною глибиною, стимулює дизайнерів до пошуку нових методів інтеграції античних мотивів у сучасні виробничі процеси. Цей синтез дозволяє не лише

зберегти культурну спадщину, а й створити нові продукти, що відповідають вимогам сучасного ринку та сприяють сталому розвитку галузі моди [13].

Сучасні тенденції в моді, спрямовані на актуалізацію античної тематики, демонструють багатовимірність впливу давньогрецького мистецтва на дизайн одягу. Використання класичних принципів краси, таких як гармонія, симетрія та ідеальні пропорції, дозволяє створити одяг, що не тільки відповідає сучасним вимогам естетики, а й несе в собі культурну спадщину античності. Синтез традиційних мотивів із сучасними технологіями та матеріалами відкриває нові можливості для розвитку інноваційного, функціонального та естетично насиченого одягу. Цей процес сприяє формуванню нових модних трендів, які поєднують історичну глибину з сучасним комфортом і технологічністю, створюючи продукцію, що є водночас сучасною та вічною [14].

Таким чином, актуалізація античної тематики у сучасній моді виступає потужним інструментом для збереження культурної ідентичності та формування нового бачення краси, що відповідає потребам і викликам глобального модного ринку.

Висновки по розділу

Аналіз сучасних тенденцій у моді показав, що сучасні дизайнери активно інтегрують елементи давньогрецького мистецтва у свої творчі проекти. Основні принципи гармонії, симетрії та ідеальних пропорцій, закладені античними майстрами, служать важливим орієнтиром при створенні новітніх колекцій одягу. Дизайнери використовують класичні форми драпірування, характерні для хітона та пеплосу, для підкреслення силуету та досягнення візуальної легкості виробів, що дозволяє створювати одяг, який гармонійно поєднує традиційну естетику з сучасними технологіями. Використання античних орнаментів, таких як геометричні мотиви, лаврові вінки та стилізовані колони, підкреслює історичну

глибину і культурну значущість сучасних виробів. Ці елементи часто відтворюються у вигляді аплікацій, вишивок або цифрових друків, що збагачує зовнішній вигляд одягу і надає йому додаткову символіку. Інтеграція класичних декоративних мотивів сприяє створенню продуктів, які відповідають як високим естетичним стандартам, так і сучасним споживчим очікуванням. Сучасний дизайн одягу характеризується синтезом традиційних мотивів та інноваційних технологій. Розвиток новітніх матеріалів, таких як технологічні текстилі і екологічно чисті волокна, дозволяє адаптувати давньогрецькі форми до сучасних умов виробництва, зберігаючи при цьому естетичну цінність античних канонів. Сучасні колекції демонструють поєднання класичної античної естетики з високою функціональністю та зручністю, що забезпечує не лише візуальну привабливість, а й практичність одягу. В умовах глобалізації та зростаючого попиту на унікальні і культурно насичені вироби, актуалізація античної тематики у сучасному дизайні стає потужним інструментом для підтримання культурної спадщини. Застосування історичних мотивів сприяє створенню ексклюзивних продуктів, що відзначаються високою якістю та символічним значенням. Такий підхід дозволяє дизайнерам не лише зберегти традиції, а й створити нові моделі, які резонують із сучасними цінностями і тенденціями ринку.

РОЗДІЛ 2

ПРОЄКТНИЙ

Проектний розділ присвячено професійному аналізу використання методів, композиційних заходів та загальних підходів, характерних для сучасного дизайну костюма. Дослідження виконано на основі переосмислення широкого кола образотворчих та текстових джерел, які стосуються мистецтва Стародавньої Греції, з урахуванням сучасних актуальних тенденцій, співзвучних античній тематиці в дизайні. В розділі представлена авторська колекція молодіжного одягу, яка складається з шести блоків і орієнтована на певний тип потенційного споживача модної продукції.

2.1. Визначення типу та образу споживача

Розробка авторської колекції жіночого одягу, яка базується на дослідженні жіночих образів у мистецтві Стародавньої Греції, вимагає чіткого розуміння типу та образу споживача. Сучасний ринок моди характеризується високою вимогливістю до естетичних якостей, культурної насиченості виробів і їх функціональності. Дослідження споживчої поведінки дозволяє визначити ключові демографічні, соціально-психологічні та культурні характеристики цільової аудиторії, яка цінує історичну спадщину та готова інвестувати у високоякісний, концептуальний продукт [14].

Сегментація ринку модного одягу в сучасних умовах показує, що серед споживачів, зацікавлених у виробках, натхнених античними мотивами, переважають представники середнього і вищого класу, молодь та дорослі з вираженим інтересом до історії, культури та естетики. Вони зазвичай мають високий рівень освіти, працюють у творчих або управлінських секторах економіки, і шукають одяг, який підкреслює їхню індивідуальність, культурну

обізнаність та смак. Ці споживачі прагнуть до виробів, які не тільки відповідають сучасним модним тенденціям, а й несуть глибокий культурний зміст, що відображає їх власну ідентичність [14].

Аналізуючи вплив античних мотивів, можна відзначити, що сучасний споживач авторської колекції часто характеризується як людина, яка цінує класичні естетичні принципи та відкрита до інновацій. Такий образ споживача втілює ідеали гармонії, простоти, а також прагнення до універсальної краси, закладеної в античних канонах. Досвід показує, що ці споживачі готові платити за вироби, які мають історичну та культурну складову, а також за ті, що створені з використанням сучасних технологій, що гарантують комфорт і довговічність [15].

Особливу увагу слід приділити психологічному аспекту споживацького образу. Дослідження вказують на те, що сучасний споживач, зацікавлений у високоякісному дизайнерському одязі, прагне до автентичності та індивідуальності. Він шукає продукти, які можуть стати виразом його особистої історії, інтелектуального рівня та естетичних вподобань. Одяг, натхненний античними мотивами, пропонує символічну глибину та відчуття зв'язку з історією, що створює додаткову емоційну цінність для споживача [15].

Сучасні дослідження споживчої поведінки також демонструють, що образ цільового споживача формується під впливом соціальних мереж, культурних подій та глобальних трендів. Висока конкуренція на ринку моди змушує дизайнерів знаходити нові підходи до сегментації аудиторії. У даному контексті важливою є інтеграція елементів історичного контексту, яка дозволяє створити унікальний продукт, що відповідає сучасним естетичним вимогам, але зберігає свою автентичність [16].

Побудова образу споживача для авторської колекції вимагає комплексного підходу, який враховує не лише демографічні дані, а й культурні, соціальні та психологічні чинники. Сучасний споживач одягу, що надихається античними

образами, прагне до гармонійного поєднання традиційного та сучасного, що відображається у виборі стилю, кольорової палітри, фактур та крою. Цей продукт має бути не просто модним, а ще й емоційно насиченим, що дозволяє йому займати особливе місце у житті споживача, відображаючи його індивідуальність та культурні уподобання [17].

Інтеграція культурних мотивів у дизайн одягу сприяє формуванню ціннісної орієнтації споживача. Для багатьох представників сучасного ринку важлива не тільки зовнішня привабливість виробу, а й його змістовна складова, яка демонструє повагу до історичних традицій. Створення колекції, яка базується на жіночих образах мистецтва Стародавньої Греції, дозволяє сформувати образ споживача, який шукає елегантний, вишуканий та з культурною насиченістю одяг. Такий підхід не лише підвищує конкурентоспроможність бренду, але й дозволяє задовольнити потреби аудиторії, орієнтованої на індивідуальність та ексклюзивність [17].

Узагальнюючи, можна сказати, що визначення типу та образу споживача авторської колекції жіночого одягу вимагає ретельного аналізу сучасних споживацьких тенденцій. Сучасний споживач характеризується високою культурною обізнаністю, естетичними вподобаннями, прагненням до автентичності та індивідуальності. Він шукає вироби, які поєднують традиційні елементи давньогрецького мистецтва з сучасними технологіями виробництва, що забезпечують комфорт і функціональність. Такий підхід дозволяє створити продукт, який не тільки відповідає високим модним стандартам, а й має глибокий культурний зміст, що відображає історичну спадщину та сучасний стиль життя [14].

Таким чином, аналіз типу та образу споживача дозволяє дизайнеру сформувати концепцію авторської колекції, яка відповідає вимогам сучасного ринку, зберігаючи при цьому автентичність і культурну насиченість. Цей синтез традицій та сучасності є ключовим фактором успішності проекту, оскільки

дозволяє не лише задовольнити потреби споживача, а й створити одяг, який несе в собі значущий культурний контекст і естетичну цінність.

2.2. Трансформація творчого джерела в модель-образ

Трансформація історичного творчого джерела в модель-образ є одним із ключових етапів у процесі розробки авторської колекції жіночого одягу. Аналізуючи жіночі образи в мистецтві Стародавньої Греції, дизайнер здобуває можливість виявити основні естетичні та символічні елементи, що характеризують давньогрецький ідеал краси, гармонію форм і витонченість драпірування. Ці елементи слугують основою для формування сучасного модель-образу, який має поєднувати традиційні мотиви з сучасними технологічними та матеріальними інноваціями [18].

Процес трансформації творчого джерела розглядається як багаторівнева інтерпретація, у якій античний образ зазнає адаптації до сучасних технологій, матеріалів та естетичних вимог.

Першим етапом перетворення творчого джерела є глибокий історико-естетичний аналіз античних жіночих образів. Дослідження творів античної скульптури, живопису та декоративно-прикладного мистецтва дозволяють визначити основні композиційні принципи, використання кольорової палітри, характер драпірування та орнаментальних мотивів, що закладають базові елементи образу. Наприклад, аналіз зображень античних богинь і жінок свідчить про прагнення до витонченості, гармонійного поєднання ліній та пропорцій, що є основою класичного античного канону [18]. Отримані дані дозволяють визначити, які елементи мають зберігатися у сучасній інтерпретації для збереження автентичності історичного натхнення.

Далі відбувається процес синтезу історичних елементів із сучасними дизайнерськими підходами. Цей етап включає адаптацію античних мотивів до

сучасних технологій виробництва та вимог ринку. Сучасні матеріали, такі як високотехнологічні текстилі та екологічно чисті волокна, дозволяють перетворити класичні форми драпірування, характерні для давньогрецького хітона або пеплосу, у сучасні силуети, що поєднують естетику і функціональність. Інноваційні методи цифрового моделювання і 3D-друку допомагають дизайнеру візуалізувати й оптимізувати конструктивні рішення, які зберігають історичний характер, але забезпечують комфортність і практичність виробу [19].

Наступним етапом є семіотичний аналіз отриманих історичних мотивів. Вивчення символіки античних образів дозволяє виявити значущі елементи, які можуть стати ключовими для формування модель-образу. Так, такі символи, як лавровий вінок, геометричні орнаменти, класичні пропорції, несе в собі певний код, що асоціюється із витонченістю, мудрістю та елегантністю. Цей семіотичний компонент є важливим для створення концепції, яка не тільки відображає зовнішню привабливість, а й наповнює виріб глибоким культурним і символічним змістом [20].

Після визначення основних естетичних, семіотичних і конструктивних характеристик, дизайнер формує модель-образ, який виступає як концептуальна база колекції. Цей образ поєднує історичні мотиви з сучасними вимогами до стилю, зручності та технологічності. Модель-образ стає орієнтиром для розробки кожного елемента колекції, дозволяючи зберегти єдність концепції та підтримати історичну автентичність, адаптовану до сучасного ринку моди [21]. Такий підхід сприяє створенню виробу, який є не лише модним, а й має глибокий культурний підтекст, що резонує з цільовою аудиторією.

Сучасна практика показує, що інтеграція історичних мотивів у сучасний дизайн сприяє формуванню унікального бренду, що виділяється на фоні конкурентного ринку. Створення модель-образу, який враховує як естетичні, так і функціональні аспекти, дозволяє забезпечити високий рівень інноваційності та

комерційного успіху. Така концепція дає можливість задовольнити потреби споживачів, що цінують автентичність і індивідуальність, а також шукають продукти, насичені історичним змістом та сучасною естетикою [19; 20].

Отже, трансформація творчого джерела в модель-образ – це комплексний процес, що об'єднує історичний аналіз, сучасні технології дизайну та семіотичну інтерпретацію. Завдяки цьому процесу, давньогрецькі жіночі образи стають не лише джерелом натхнення, а й основою для створення авторської колекції, яка поєднує традиції античного мистецтва з інноваційними підходами сучасного дизайну одягу. Такий синтез сприяє формуванню унікального продукту, що відповідає вимогам сучасного ринку та зберігає культурну спадщину, надаючи колекції глибокий символічний та естетичний підтекст.

2.3. Призначення колекції

Розробка авторської колекції жіночого одягу, що базується на дослідженні жіночих образів в мистецтві Стародавньої Греції, має на меті створення унікального продукту, який поєднує естетичну глибину історичної спадщини з сучасними тенденціями модного дизайну. Основна ідея колекції полягає в тому, щоб за допомогою сучасних технологій та інноваційних матеріалів трансформувати класичні античні мотиви у стильні, функціональні та комфортні вироби, що відображають культурну ідентичність та індивідуальність сучасної жінки [22].

Призначення колекції передбачає не лише естетичне оздоблення виробів, а й їх концептуальне наповнення. Жіночі образи античності символізують витонченість, гармонію, мудрість та силу. Колекція прагне відтворити ці цінності, адаптуючи їх до сучасних соціальних умов, що дозволяє споживачам відчувати зв'язок із культурною спадщиною та отримати продукт, який виступає виразником їхніх внутрішніх переконань і стилю життя [22].

За допомогою ретельного аналізу архетипових образів давньогрецьких богинь, героїнь та повсякденних жінок можна виділити ключові елементи, які визначають естетичний код античності – плавні лінії, легкість драпірування, вишуканість орнаментів та симетрію форм. Ці елементи стають основою для формування сучасного модель-образу, що адаптується до умов високої конкуренції на ринку моди. Розробка концепції колекції спрямована на те, щоб створити виріб, який буде не лише модним, а й культурно насиченим, здатним передати історичну глибину через сучасні дизайнерські рішення [23].

Колекція має виконувати кілька функцій. По-перше, вона повинна бути естетично привабливою і відповідати сучасним вимогам до форми та крою одягу. За основу беруться античні мотиви, які трансформуються у сучасний силует за допомогою новітніх технологій, таких як цифрове моделювання та 3D-друк, що забезпечує високий рівень точності та деталізації виробів [23]. По-друге, колекція спрямована на формування культурної ідентичності споживача. Сучасна жінка, яка обирає такі вироби, хоче підкреслити свою індивідуальність, глибоке розуміння історичних традицій та здатність адаптувати їх до сучасного стилю життя. Продукт має стати символом естетичного смаку та культурної свідомості, що є важливим для створення лояльності серед цільової аудиторії [24].

Важливою складовою призначення колекції є також її комерційний потенціал. В умовах глобалізації та зростаючої конкуренції на ринку моди, бренди повинні пропонувати не просто модні вироби, а продукти з унікальним концептуальним наповненням. Використання античних мотивів дозволяє створити колекцію, що виділяється серед інших за рахунок своєї історичної автентичності та глибокого символічного змісту. Такий підхід забезпечує можливість не лише задовольнити потреби споживачів, які шукають ексклюзивні та концептуальні продукти, а й позиціювати бренд як носія культурної спадщини, що є важливим чинником успіху в сучасній модній індустрії [24].

Сучасний дизайн одягу все частіше орієнтується на принципи сталого розвитку та екологічності, що також знаходить відображення у концепції колекції. Використання натуральних матеріалів і технологій, що мінімізують вплив на навколишнє середовище, гармонійно поєднується з ідеями античної культури, де природа завжди займала центральне місце. Таким чином, призначення колекції розширюється і охоплює соціально-екологічний аспект, що сприяє формуванню позитивного іміджу бренду серед споживачів, зацікавлених у сталому розвитку [25].

Колекція, розроблена на основі дослідження жіночих образів мистецтва Стародавньої Греції, має бути не лише витвором мистецтва, а й засобом комунікації з цільовою аудиторією. Вона створює можливість для споживачів відчувати зв'язок із класичними ідеалами, висловити свою індивідуальність і культурну обізнаність. Така продукція забезпечує як естетичну насолоду, так і практичну вигоду завдяки сучасним технологіям виробництва, що дозволяють досягти високої якості та комфорту [25].

Таким чином, призначення колекції полягає у створенні унікального продукту, який інтегрує історичну спадщину античних жіночих образів з сучасними модними тенденціями. Вона має виконувати естетичну, культурну, соціальну та комерційну функції, забезпечуючи споживачу не лише стильний вигляд, а й відчуття глибокої культурної ідентичності, що сприяє формуванню лояльності до бренду. Розробка колекції, яка враховує ці багатовимірні аспекти, стає важливим етапом у формуванні сучасного модного продукту, здатного задовольнити високі вимоги сучасного ринку та сприяти розвитку бренду на глобальному рівні.

2.4.Композиційні засоби побудови колекції

Пропонована авторська колекція жіночого одягу, натхненна жіночими образами в мистецтві Стародавньої Греції, потребує ґрунтовного аналізу композиційних засобів, які забезпечують цілісність і виразність кожного виробу та всієї колекції загалом. Нижче наведено детальний розгляд методів і принципів композиції, що застосовуються при проектуванні моделей, а також приклади адаптації античних мотивів до сучасних дизайнерських тенденцій.

При побудові колекції одягу одним із ключових завдань дизайнера є створення візуальної єдності та гармонії між окремими моделями [26]. Нижче надано опис засобів, які були системно застосовані у процесі розроблення авторської колекції одягу.

Силует і пропорції. Силует – це перше, що сприймає глядач; він задає загальний настрій і стиль. У контексті звернення до античної грецької естетики важливо зберегти відчуття легкості та витонченості. Пропорції кожної моделі мають відповідати не лише античним канонам (які тяжіють до гармонійної рівноваги), а й сучасним вимогам до зручності й практичності [27].

Контраст і нюанс. Контраст у кольорах або фактурах допомагає підкреслити окремі деталі, а нюансне поєднання подібних відтінків створює плавний перехід між різними елементами костюма. У колекції, натхненній Стародавньою Грецією, можна застосовувати відтінки білого, пісочного, блакитного чи бірюзового, щоб підкреслити асоціації з мармуром і морською тематикою [28].

Ритм і повтор. Ритмічність створюється за допомогою повторення певних ліній, деталей, оздоблення чи декоративних мотивів. У контексті античної естетики це можуть бути драпірування, складки, фризоподібні декоративні елементи тощо. Повтор таких мотивів у різних виробах колекції сприяє формуванню єдності всієї лінійки [26].

Симетрія та асиметрія. Симетрія відповідає канонам класичної краси, на яких значною мірою базується античне мистецтво. Однак сучасний дизайн тяжіє до інноваційних підходів, зокрема асиметричних кроїв, що дозволяють надати моделям динаміки та оригінальності. Важливо зберегти баланс між традиційним і новаторським, аби підкреслити зв'язок з античною спадщиною і водночас надати колекції актуального звучання [29].

Давньогрецькі жіночі образи – це перш за все символіка витонченості, легкості та гармонійності. У живописі й скульптурі античної доби чітко простежуються пропорційні канони, що підкреслюють природність і плавність ліній жіночої фігури [26]. Ці пропорції та лінії можуть бути інтерпретовані в колекції сучасного одягу через:

Лаконічний крій. Застосування простих геометричних форм, в яких переважають прямі чи м'яко зігнуті лінії, що відсилають до драпірувань грецького хітону.

М'які переходи. Плавні переходи між деталями, що імітують драпірування, але з урахуванням сучасних конструктивних рішень та матеріалів.

Деталі, що відображають античну символіку. Це можуть бути елементи декору у вигляді хвиль, грецького орнаменту, ліній, які нагадують про колони чи фризіві смуги храмів.

Для збереження актуальності колекції варто застосовувати інноваційні методи композиції, про які зазначено нижче.

Мікс різних фактур. Поєднання гладких та текстурованих тканин, що надає багатшаровості та акцентує увагу на окремих ділянках силуету [28].

Використання напівпрозорих матеріалів. Це відсилає до ідеї грецького драпірування, але водночас вписується в тренди сучасного дизайну, де прозорість часто використовується для створення легкості й об'єму.

Сучасні технології друку. Можливість наносити на тканину мотиви, що імітують античний орнамент, а також поєднувати їх з абстрактними принтами, які підсилюють загальний концепт колекції [29].

Сучасна колекція, яка прагне цілісності, часто поділяється на декілька блоків або «капсул», кожен з яких має власний композиційний акцент, але водночас узгоджується із загальною концепцією [26]. В розробленій в даній роботі авторській колекції запропоновані декілька окремих тем.

Блок «Океаніди» – повсякденні або кежуал-рішення, що містять стримані відсилання до грецької драпіровки (Додаток А).

Блок «Наяди», «Гамадріїди», «Дріади» – сукні з більш виразними античними силуетами, оздоблені декоративними елементами, що нагадують про стародавні храми чи скульптури (Додаток Б).

Блок «Нереїди», «Ореади» – експериментальні моделі з асиметрією, неочікуваними лініями крою, принтами, натхненними давньогрецькими фресками та вазописом [27] (Додаток В).

Таке розділення забезпечує логічний перехід від стриманих до більш складних композиційних рішень, водночас зберігаючи тематичну цілісність колекції.

Для досягнення композиційної єдності використовувались повторювані мотиви: орнаменти, декоративні шви, фурнітуру тощо. Це створює ритмічний ланцюг між моделями [28]. Водночас у кожному блоці варіювались елементи:

Колірна гама: від світлої пастелі та білого до зеленого та темно-синього, бірюзового, золотистого – за аналогією з розмаїттям колористики давньогрецького живопису.

Декоративні вставки: різна щільність та масштаб вставок, що можуть відтворювати хвилясті лінії або геометричні фрагменти, нагадуючи орнаменти на фризах [27].

Тип силуету: від приталених і підкреслено жіночних до вільних і багат шарових, що імітують традицію драпірувань.

У колекції, присвяченій жіночим образам Стародавньої Греції, доцільно звернути увагу на використання пастельних і природних відтінків, що відсилають до мармуру, піщаних відтінків, відблисків моря [29]. Основні підходи до розробки колористичної гами були наступні:

- основна гама: білий, бежевий, кремовий, пісочний;
- акцентна гама: бірюзовий, блакитний, зелений, колір морської хвилі, золотисті та сріблясті деталі;
- контрастні акценти: темно-синій або чорний колір для підкреслення ліній силуету, драпірувань чи орнаментальних вставок.

Таким чином, колір стає засобом, що об'єднує всі моделі, дозволяючи їм «говорити однією мовою», попри різні конструктивні та стилістичні рішення.

Важливо підібрати тканини, які можуть якнайкраще відтворити античний настрій, зокрема легкі, м'які та пластичні (шовк, шифон, батист, тонка вовна), а також більш щільні для акцентів (льон, костюмна тканина, віскоза) [28]. Фактурні матеріали на кшталт жатих тканин, сітки чи мережива допоможуть створити ефект динамічного драпірування. Оздоблення може включати:

- вишивку з античними мотивами: стилізовані меандри, пальмети, лаврові гілки;
- драпірувальні деталі: складки, накладні елементи, що імітують «розтікання» тканини по фігурі;
- аксесуари у вигляді металевих застібок: брошки, пряжки, гудзики, виконані в «давньогрецькому» стилі [26].

У процесі розробки авторської колекції жіночого одягу, присвяченої жіночим образам Стародавньої Греції, композиційні засоби відіграють вирішальну роль у забезпеченні єдності та впізнаваності всієї лінійки виробів. Нижче представлені основні з цих засобів.

Гармонійний силует і пропорції: використання класичних канонів пропорцій, адаптованих до сучасних вимог, з дотриманням балансу між традицією та інновацією [29].

Контраст і нюанс: поєднання стриманих пастельних відтінків із насиченими бірюзовими чи синіми акцентами, що нагадують морську тематику та грецькі фрески [28].

Ритмічність та повтор: застосування повторюваних мотивів (декоративних ліній, драпірувань, фурнітури), які створюють композиційну цілісність колекції.

Симетрія й асиметрія: водночас збереження естетики класичної симетрії та впровадження асиметричних форм для підкреслення сучасного підходу до дизайну [27].

Системний підхід: поділ колекції на логічні блоки (денні, вечірні, арт-варіації), що дозволяє зберегти концептуальну послідовність і пропонувати різні рівні складності композиції.

Інтеграція античних мотивів: від орнаментальних елементів до ліній силуету та принципів драпірування, які перетворюють історичне надбання на актуальні сучасні рішення [26].

Завдяки комплексному підходу до композиційного аналізу та творчому переосмисленню античних джерел, створена колекція матиме яскраво виражену ідентичність, буде привабливою з точки зору естетики та функціональності, а також відповідатиме тенденціям сучасної моди. Такий метод дозволяє втілити історико-культурний пласт у предметному дизайні одягу, вносячи в нього унікальність та художню цінність.

2.5. Асортиментний склад колекції

Асортиментний склад колекції жіночого одягу, розробленої на основі дослідження жіночих образів у мистецтві Стародавньої Греції, є втіленням

гармонійного поєднання античної естетики з сучасними тенденціями моди. Колекція включає шість блоків, кожний з якого відображає ключові елементи античного стилю, такі як драпірування, легкі тканини, асиметричні силуети та м'які складки, адаптовані до потреб сучасної жінки. Аналіз асортименту дозволяє простежити, як традиційні грецькі мотиви трансформуються в сучасному дизайні, створюючи одяг, що підкреслює жіночність, елегантність і універсальність. Кожна модель колекції має своє функціональне призначення, що робить її придатною для різних подій – від урочистих заходів до коктейльних вечірок.

Блок «Океаніди» (див. Додаток А) – це сукні середньої довжини з пишною спідницею, виконана в червоно-рожевій гамі з акцентом на драпірування у верхній частині. Ця модель натхненна образом богині Афродіти, що часто зображалася в мистецтві Стародавньої Греції з використанням м'яких тканин і яскравих кольорів, які символізують любов і пристрасть [30]. Верхня частина сукні прикрашена складками, що імітують античний пеплос, а пишна спідниця додає сучасного романтичного акценту. Червоно-рожева палітра підкреслює жіночність, а легкий шифоновий матеріал забезпечує комфорт і легкість рухів [31]. Ці сукні ідеально підходять для романтичних подій, таких як побачення чи вечірки, де важливо створити ніжний, але виразний образ. Поєднання античних мотивів із сучасним кроєм дозволяє цим моделям відповідати актуальним модним тенденціям. Сукні в синьому кольорі з асиметричним дизайном. Перший варіант – коротка сукня з драпіруванням на одному плечі, що відкриває одну ногу, додаючи сучасної сміливості до античного стилю. Другий варіант – «міді»-сукня з м'якими складками, що спадають від плечей, нагадуючи грецький хітон. Синій колір, який асоціюється з морем і небом у грецькій культурі, символізує чистоту та гармонію [32]. Асиметрія, як сучасний дизайнерський прийом, дозволяє адаптувати античний стиль до потреб сучасної моди, де цінується індивідуальність і динамічність [17]. Обидва варіанти цієї моделі підходять для

коктейльних вечірок або неформальних заходів, де важлива свобода рухів і яскравий стиль. Використання легких тканин, таких як шифон, додає моделям легкості та елегантності, що є ключовим у сучасному дизайні.

Блок «Наяди» (див. Додаток Б) – блок представлений у вигляді довгих і коротких суконь в кремовому відтінку, що нагадує класичний грецький хітон. Верхня частина сукні прикрашена драпіруванням, яке підкреслює зону грудей і талії, створюючи жіночний силует. М'які складки, що спадають донизу, додають образу легкості та плинності, характерної для античного стилю. Сукні має простий, але елегантний крій, що робить їх ідеальними для урочистих подій, таких як весілля чи гала-вечори. Кремовий колір символізує чистоту і благородство, що часто асоціюється з античними образами богинь. Також цей блок представлений короткою сукнею і довгою сукнею синього кольору. Коротка сукня в синьому кольорі з асиметричним дизайном. Драпірування на одному плечі та асиметричний поділ, що відкриває одну ногу, додають сучасної сміливості до античного стилю. Синій колір, який асоціюється з морем і небом у грецькій культурі, символізує чистоту та гармонію. М'які складки в зоні талії підкреслюють силует, а легка тканина створює ефект плинності. Ця сукня ідеально підходить для коктейльних вечірок або неформальних заходів, де важлива свобода рухів і яскравий стиль. Асиметрія робить модель динамічною і сучасною, зберігаючи при цьому античні мотиви. Довга сукня в синьому кольорі з м'якими складками, що спадають від плечей, нагадує грецький хітон. Верхня частина прикрашена драпіруванням, яке створює ефект об'ємності, а поділ сукні має легкий, плинний вигляд. Синій колір додає образу глибини, а м'які складки підкреслюють жіночність. Ця модель підходить для вечірніх заходів, де важлива елегантність і витонченість. Поєднання античного стилю з сучасними елементами, такими як глибокий виріз і акцент на плечах, робить сукню універсальною і привабливою для сучасної жінки.

Блок «Дріади» (див. Додаток Б) – це довгі сукні в ніжно-зеленому відтінку з глибоким вирізом і драпіруванням у зоні талії. Ці моделі відображають класичний грецький хітон, який характеризується м'якими складками та легкими тканинами, що створюють ефект плинності [31]. Сучасний акцент у вигляді пояса з декоративною пряжкою та драпіруванням додає моделям практичності та елегантності, підкреслюючи талію. Зелений колір, що асоціюється з природою, відсилає до гармонії, яка була важливою в античній культурі [32]. Такі сукні ідеально підходять для вечірніх заходів, де важлива витонченість і легкість образу. Використання сучасних матеріалів, таких як шифон із додаванням синтетичних волокон, забезпечує комфорт і довговічність виробу, що є важливим для сучасного споживача [31].

Блок «Гамадріади» (див. Додаток Б) – представлена трьома варіантами довгих суконь у кремових і світло-зелених відтінках, які відсилають до античних образів богинь, таких як Афінна чи Артеміда. Перший варіант – сукня з драпіруванням у верхній частині та довгим шлейфом, що нагадує пеплос із м'якими складками. Другий варіант – сукня з асиметричним вирізом і легким подолом, що створює ефект невагомості. Третій варіант – сукня з глибоким вирізом і драпіруванням на грудях, що підкреслює жіночність. Кремові та світло-зелені відтінки символізують чистоту і благородство, що було характерним для античного мистецтва [17]. Ці сукні підходять для урочистих подій, таких як весілля чи гала-вечори, де образ має бути величним і ніжним. Драпірування в цих моделях не лише відсилає до античних традицій, а й відповідає сучасному тренду на природність і плавність ліній у дизайні одягу [31].

Блок «Нереїди» (див. Додаток В) – це серія довгих суконь у рожево-ліловій гамі, які поєднують у собі античні мотиви з сучасними дизайнерськими рішеннями. Перший варіант – сукня з драпіруванням на грудях і м'якими складками, що спадають донизу. Другий варіант – сукня з асиметричним вирізом і декоративними елементами на талії. Третій варіант – сукня з глибоким V-

подібним вирізом і легким подолом, що створює ефект плинності. Рожево-лілова палітра символізує ніжність і романтичність, що відповідає образу богині Афродіти [17]. Ці сукні підходять для вечірніх заходів, де важлива елегантність і витонченість. Використання легких тканин і драпірування дозволяє створити образ, який є водночас античним і сучасним, відповідаючи потребам сучасної моди.

Блок «Ореади» (див. Додаток В) – це довгі сукні в кремовому відтінку з драпіруванням у верхній частині та м'якими складками, що спадають донизу. Ця модель натхненна класичним грецьким хітоном, який характеризується легкими тканинами та плинними складками, що створюють ефект невагомості [30]. Драпірування в зоні грудей і талії підкреслює жіночний силует, а кремовий колір символізує чистоту і благородство, що було характерним для античного мистецтва [31]. Ці сукні ідеально підходять для урочистих подій, таких як весілля чи гала-вечори, де важлива величність і ніжність образу. Використання легких матеріалів, таких як шифон, забезпечує комфорт і легкість рухів, що є важливим для сучасного споживача [32].

Загальний асортиментний склад колекції є збалансованим і різноманітним, пропонуючи моделі для різних подій – від урочистих заходів до неформальних вечірок. Кожна сукня поєднує в собі античні елементи, такі як драпірування, легкі тканини та асиметричні силуети, із сучасними дизайнерськими рішеннями, такими як використання яскравих кольорів, мінімалістичних деталей і практичних матеріалів. Колірна палітра колекції включає ніжні відтінки (кремовий, світло-сірий, рожево-ліловий), які символізують чистоту і жіночність, а також насичені кольори (синій, червоно-рожевий, зелений), що додають образам глибини та виразності [32]. Використання легких тканин, таких як шифон і органза, дозволяє підкреслити плинність і легкість, що є ключовими характеристиками античного стилю [30].

Колекція орієнтована на сучасних жінок, які цінують елегантність, індивідуальність і комфорт. Моделі різної довжини (короткі, середні та довгі) і стилю (асиметричні, з драпіруванням, з акцентом на талію) дозволяють кожній жінці знайти відповідний образ для будь-якої події. Поєднання античних мотивів із сучасними тенденціями створює унікальний стиль, який підкреслює красу і жіночність, водночас відповідаючи вимогам сучасного дизайну. Таким чином, асортиментний склад колекції є конкурентоспроможним на сучасному ринку моди, пропонуючи різноманітність стилів і функціональних рішень для різних життєвих ситуацій.

2.6. Розробка сценарного образу творчої колекції

Першочерговою задачею є формування базового образу, який буде мати як історичний контекст, так і актуальне модне звучання. Методологія, запропонована в сучасних дослідженнях, передбачає комплексне осмислення символіки античності, де кожен елемент образу – від силуетів суконь до аксесуарів – має бути насиченим значенням та функціонально доповнювати інтерпретацію колекції [8]. Завдяки ретельному аналізу художніх та археологічних джерел, а також за участі експертів з історії моди, розроблено концептуальну модель, що дозволяє інтегрувати традиційні мотиви в сучасні дизайнерські рішення [33].

У контексті розробки сценарного образу важливо враховувати не лише візуальну привабливість, а й емоційну складову, що викликає асоціації з міфологією, легендами та символами давньогрецького мистецтва. Таким чином, базовий образ стає своєрідною мовою, яка передає історичну пам'ять та спрямовує сучасного споживача на пошук естетичних цінностей і нових сенсів [33].

Акcesуари займають ключове місце у формуванні сценарного образу, оскільки вони здатні надати образу завершеності, підкреслити його концептуальну глибину та історичну відсилку. Вони виконують як декоративну, так і символічну функції, створюючи міст між давніми традиціями та сучасною естетикою.

Розглянемо основні елементи акcesуарного оформлення.

Прикраси та ювелірні вироби. Використання елементів, що нагадують античну біжутерію, таких як тонкі ланцюжки, браслети з геометричними візерунками та сережки, що віддзеркалюють мотиви давньогрецьких орнаментів. Важливим аспектом є баланс між стриманістю та пишнотою – акcesуари мають підсилювати загальний образ, не перебиваючи його цілісності [34].

Головні убори та обручі. Інтерпретація античних тюрбанів або вінків із оливкових гілок стає елементом, який символізує перемогу, мудрість та зв'язок із природою. Сучасна адаптація цих елементів дозволяє створити як драматичний, так і мінімалістичний варіант оформлення образу [34].

Декоративні пояси та ремені. Пояси, що виконані із натуральних матеріалів та оздоблені металевими елементами, допомагають структурувати силует, підкреслити талію та додати модному образу індивідуальності. Таке рішення дозволяє створити ефект «живого» з'єднання між верхньою та нижньою частинами одягу [35].

Рис. 2.1 Декоративні пояси та ремені в стилі Стародавньої Греції

Доповнення, як-от декоративні елементи на одязі, текстильні аплікації та вишивка, сприяють поглибленню концепції колекції. Вони не лише доповнюють

базовий образ, а й надають додаткові шари змісту, що дозволяють розкривати історичні алюзії на рівні деталей. Наприклад, використання вишивки у вигляді античних мотивів може символізувати поєднання традиційного ремесла з сучасними технологіями виробництва одягу [35].

Також важливо врахувати застосування текстильних технік, таких як аплікація, декупаж та ручна робота, що підкреслюють автентичність образу. Всі ці деталі, інтегровані в загальний сценарій, створюють можливість для розвитку індивідуального стилю кожного виробу, що відповідає вимогам сучасного споживача [34].

Сценарний образ творчої колекції не може бути повним без ретельно продуманого оформлення зачісок та візажу, які є невід'ємною частиною створення цілісного візуального рішення.

Зачіски. Антична естетика знайшла своє відображення і в стилістиці зачісок. Сучасна адаптація цих мотивів включає підходи, описані нижче.

Класичні хвилі та локони. Використання технік, що імітують античні зачіски, де природні локони і хвилі підкреслюють елегантність і жіночність образу. Такий підхід дозволяє відтворити ефект «живої скульптури» та нагадати про ідеал гармонії, притаманний мистецтву Стародавньої Греції [8].

Рис. 2.2 Античні мотиви в зачісках

Геометричні елементи у зачісці. Сучасні тенденції дозволяють впровадити елементи асиметрії або чіткі лінії, що нагадують про грецьку архітектуру. Наприклад, окремі пасма можуть бути зафіксовані у вигляді завитків або косих ліній, що створює відчуття динаміки та руху [33].

Акценти з використанням прикрас. Включення в зачіску декоративних елементів, таких як легкі шпильки, обручі або вінки із натуральних матеріалів, дозволяє не тільки завершити образ, а й підкреслити його тематичну спрямованість [33].

Візаж у сценарному образі є засобом не лише підкреслення природної краси, а й відтворення художньої концепції колекції. Нижче надано основні принципи створення візажу для даної колекції.

Натуральність із елементами драматизму. Використання ніжних пастельних тонів, що поєднуються з інтенсивними акцентами на очах або губах, дозволяє створити образ, який балансує між природністю та виразністю. Таке поєднання дозволяє відобразити багатогранність жіночої сутності, властиву античним образам [34].

Інтерпретація класичних форм. Методики візажу, орієнтовані на відтворення класичних контурів обличчя, сприяють формуванню образу, який нагадує скульптурні портрети давньогрецьких богинь. Використання світлотіні та контурного підкреслення дозволяє створити ефект об'ємності, що підсилює загальну естетику образу [34].

Акцент на очах та віках. Очі традиційно вважаються дзеркалом душі, тому їхнє оформлення набуває особливого значення. Застосування технік димчастого візажу або легкого акцентування за допомогою світлових ефектів дозволяє надати погляду виразності та містичності, що відсилає до міфологічних уявлень про богинь та героїнь [35]. Ключовим завданням є гармонійне поєднання аксесуарів, доповнень, зачісок та візажу в єдиний сценарний образ. Це забезпечується за рахунок наступних засобів.

Рис. 2.3 Візаж в стилі Стародавньої Греції

Системного підходу до оформлення образу. Кожен елемент має бути інтегрований в загальну композицію так, щоб не порушувати баланс між історичними алюзіями та сучасними тенденціями. Комплексне використання кольорової гами, текстур та форм дозволяє створити візуальну симфонію, де аксесуари, зачіски та візаж працюють у тісній взаємодії [8].

Тематичної єдності. Незважаючи на різноманітність застосованих технік, кінцевий образ має бути однорідним і гармонійним. Використання спільної колірної палітри, повторюваних декоративних мотивів та елементів, що відсилають до античної символіки, дозволяє досягти цього ефекту [33].

Функціонального та естетичного балансу. Розробка сценарного образу враховує практичні аспекти носіння виробів, тому елементи макіяжу та зачісок повинні бути не лише декоративними, а й зручними для щоденного використання. Це забезпечує адаптацію образу до реальних умов експлуатації, зберігаючи його художню цінність [34].

Розробка сценарного образу творчої колекції включає чітке розмежування та інтеграцію основних компонентів – аксесуарів, доповнень, стилістичних рішень щодо зачісок та візажу. Такий підхід дозволяє створити образ, який не лише відтворює дух античної естетики, а й відкриває нові горизонти сучасного модного дизайну.

За результатами досліджень були зроблені висновки, викладені нижче.

Аксесуари та доповнення формують емоційний та символічний фон образу, створюючи візуальне підсилення основних елементів колекції. Вони виконують роль зв'язуючого елемента між історією та сучасністю, що є важливим для створення впізнаваного стилю [34].

Стилістичні рішення в області зачісок та візажу дозволяють завершити образ, надаючи йому глибини та унікальності. Гармонійне поєднання класичних мотивів з сучасними тенденціями сприяє формуванню іміджу, що резонує з культурною спадщиною античності та відповідає вимогам сучасного ринку моди [33].

Уявлення про творчий образ розширюється завдяки інтеграції інноваційних дизайнерських рішень, які дозволяють адаптувати класичні елементи до умов сучасного життя. Зокрема, впровадження нетрадиційних матеріалів, комбінування різних текстур та прийомів обробки створює унікальну синергію, що сприяє не лише естетичному задоволенню, а й функціональній привабливості виробів [8].

Особлива увага приділяється створенню образів, які можуть бути легко адаптованими до різних форматів – від театральних виступів до показів мод.

Такий підхід дозволяє розширити потенціал колекції, забезпечуючи її актуальність та комерційну привабливість. Завдяки цілісному сценарному підходу, кожен елемент колекції отримує своє місце в загальній композиції, що підсилює загальний вплив образу на аудиторію.

Розробка сценарного образу творчої колекції на основі дослідження жіночих образів у мистецтві Стародавньої Греції дозволяє створити інноваційний продукт, який поєднує в собі історичну глибину та сучасний стиль. Комплексний підхід, що включає розробку аксесуарів та доповнень, а також варіанти стилістичного оформлення через зачіски та візаж, забезпечує формування єдиного, гармонійного образу.

Таке рішення дає можливість не тільки зберегти пам'ять про велич античності, але й адаптувати її до потреб сучасного споживача. Отримані результати підтверджують, що інтеграція історичних мотивів з сучасними дизайнерськими інноваціями сприяє створенню колекції, яка є естетично виразною, функціональною та комерційно життєздатною [33]. Завдяки ретельно продуманим аксесуарам, доповненням, а також стильовим рішенням у сфері зачісок і візажу, сценарний образ колекції набуває завершеної форми, що робить її конкурентоспроможною на сучасному ринку моди [34].

Підсумовуючи, розробка сценарного образу є стратегічно важливим етапом у створенні авторської колекції, який дозволяє поєднати історичну естетику з сучасними технологіями та дизайнерськими прийомами. Такий підхід не лише збагачує візуальний ландшафт колекції, а й створює унікальну платформу для подальших експериментів і творчих рішень у сфері модного дизайну.

Висновки по розділу

Проведене дослідження проєктних рішень дозволило комплексно осмислити процес розробки авторської колекції жіночого одягу, що базується на дослідженні жіночих образів у мистецтві Стародавньої Греції в контексті сучасного дизайну. Аналіз літературних джерел та практичних експериментів підтвердив, що інтеграція античних мотивів із сучасними технологіями та дизайнерськими рішеннями сприяє формуванню унікального образу, здатного відобразити як історичну глибину, так і актуальні тренди сучасної моди.

Вивчення естетичних канонів античності дозволило встановити, що жіночий образ, як його представляли у мистецтві Стародавньої Греції, є багатовимірним конструктом, який включає як символічні, так і практичні аспекти. За результатами аналізу археологічних знахідок, історичних текстів та

сучасних досліджень з модного дизайну було виявлено, що основними характеристиками даної естетики є гармонія, симетрія, використання драпірування, а також увага до пропорцій і деталізації. Ці елементи були адаптовані в процесі розробки ескізного ряду авторської колекції сучасного жіночого одягу, яка розрахована на певний образ потенційного споживача. Колекція складається з шести блоків суконь, об'єднаних конкретною темою на образної характеристикою. В даному розділі роботи надано докладний опис використаних засобів гармонізації та основних підходів трансформації творчого джерела в ході розробки колекції.

Комплексний підхід до розробки асортиментного складу та сценарного образу колекції дозволив сформувати ефективну методологію, що включає аналіз культурних кодів, історичних джерел та сучасних модних тенденцій. Ретельна розробка кожного етапу проєкту – від концептуалізації до візуалізації готових виробів – сприяє не лише естетичній виразності, а й функціональній привабливості колекції. Отримані результати свідчать про те, що інтеграція класичних мотивів із сучасними технологіями дозволяє забезпечити високий рівень адаптивності виробів до ринкових вимог, а також відкриває нові можливості для творчої експресії дизайнерів.

РОЗДІЛ 3

РЕАЛІЗАЦІЯ ДИЗАЙН-ПРОЄКТУ

Заключним її етапом кваліфікаційної роботи є виготовлення окремих моделей з авторської колекції, обґрунтування вибору методів конструювання одягу, матеріалів та технології пошиття трьох одиниць одягу. В даному розділі представлено послідовність роботи з вибору оптимальних методів створення форми, а також аналіз властивостей рекомендованих матеріалів. Відправною точкою для створення моделей в даній роботі став аналіз актуальних модних тенденцій в контексті використанні джерела натхнення. Конкретно на даному етапі дослідження був виконаний аналіз сучасних модних тенденцій з огляду на особливості актуальних конструкторських та технологічних рішень.

3.1. Вибір моделей для проектування

Основною метою вибору моделей є забезпечення естетичної та функціональної відповідності концепції колекції. Аналіз історичних джерел дозволяє виявити характерні риси жіночих образів Стародавньої Греції: гармонія, витонченість, драпірування тканин та акцент на природних пропорціях. Сучасний дизайн, інтегруючи ці елементи, набуває нового звучання, адже моделі повинні не лише відтворювати історичні канони, але й відповідати вимогам сучасності щодо комфорту, зручності та технологічності виробництва [2]. За даними досліджень, процес відбору моделей базується на порівняльному аналізі класичних образів і сучасних трендів, що забезпечує створення унікальних прототипів із високою ринковою привабливістю [36].

На теоретичному рівні використовується методологія, яка включає аналіз культурних кодів, візуальне моделювання та розробку технічних ескізів. Серед

основних критеріїв – естетична відповідність, функціональність, технологічна здійсненність та інноваційність дизайнерського рішення. Застосування даного підходу дозволяє ідентифікувати ключові елементи жіночого образу, що можуть бути трансформовані в сучасний дизайн одягу [36].

На практиці вибір моделей для проєктування здійснюється на базі декількох критеріїв, що формують єдину систему оцінки:

Історико-естетична відповідність. Моделі повинні відображати характерні риси античних жіночих образів – симетрію, легкість драпірування та гармонійні пропорції, що відображено в численних археологічних знахідках та мистецьких зображеннях [2].

Функціональність та практичність. Сучасні вимоги до одягу передбачають не лише естетичність, але й зручність у носінні. Тому при виборі моделей враховуються аспекти конструктивного рішення, можливості адаптації до різних силуетів та варіантів виробництва [36].

Технологічна здійсненність. Важливим чинником є можливість реалізації обраних моделей за допомогою сучасних технологій виробництва. Це включає вибір матеріалів, методів крою, технологій драпірування та оздоблення, які дозволяють зберегти ідентичність античних мотивів у сучасному одязі [37].

Інноваційність дизайнерського рішення. Моделі повинні містити елементи, що відрізняють колекцію від традиційних підходів, стимулюючи творчий пошук та експерименти. Це забезпечує створення неординарних силуетів, які гармонійно інтегрують історичні елементи в сучасний контекст модного дизайну [37].

Вибір моделей здійснюється шляхом порівняльного аналізу ескізів, проведення попередніх експериментальних досліджень та тестування прототипів на базі цифрових технологій моделювання. Такий комплексний підхід дозволяє оптимізувати конструктивні рішення, адаптуючи античні мотиви до сучасних вимог ринку [37].

Сучасний дизайн одягу використовує інтегровані підходи, що поєднують традиційні елементи з інноваційними технологіями. Відбір моделей для проєктування здійснюється за допомогою комп'ютерного моделювання, 3D-сканування та візуалізації. Такі технології дозволяють:

1. Ретельно аналізувати анатомічні особливості цільової аудиторії та адаптувати моделі до сучасних тенденцій.
2. Відтворювати динаміку драпірування тканин, що є характерною рисою античних образів.
3. Експериментувати з різними варіантами силуетів, текстур та конструктивних рішень, що забезпечує високий рівень індивідуалізації кожного прототипу [38].

Застосування сучасних технологій дозволяє не лише підвищити точність моделювання, але й оптимізувати виробничий процес. Наприклад, цифрове моделювання допомагає швидко адаптувати обрані моделі під різні розміри та форми, що є важливим фактором у масовому виробництві колекції. Завдяки цьому підходу дизайнер може оперативно вносити корективи, зберігаючи первинну концепцію та історичну основу образу [38].

Ретельний відбір моделей для проєктування є фундаментом, на якому будується вся концепція колекції. Від правильного вибору залежать не лише естетичні характеристики виробів, але й їхня комерційна успішність. Впровадження інноваційних технологій у процес моделювання сприяє створенню високоякісних прототипів, що відповідають сучасним стандартам виробництва. Це дозволяє:

Забезпечити високий рівень адаптивності моделей до різних типів фігур та особливостей споживачів.

Створити унікальне поєднання історичних елементів із сучасним дизайном, що є основною ідеєю проєкту.

Оптимізувати виробничий процес за рахунок використання цифрових технологій, що сприяє швидкому впровадженню інноваційних рішень у виробництво [36].

На практиці вибір моделей здійснюється за участю мультидисциплінарної команди, до складу якої входять історики мистецтва, технологи текстильного виробництва, спеціалісти з моделювання та дизайнери. Такий підхід дозволяє врахувати всі аспекти – від історичної достовірності до сучасної практичності – що є критично важливим для розробки успішної колекції [36]. Взаємодія експертів з різних галузей сприяє гармонійному поєднанню теорії та практики, що забезпечує комплексність дизайнерського рішення та відповідає високим стандартам якості [38].

Особливе значення має аналіз ринкових тенденцій, який дозволяє визначити попит на певні силуети та моделі одягу. У контексті сучасного модного ринку важливо врахувати не лише естетичні, а й функціональні вимоги споживачів. Вибір моделей для проектування базується на аналізі споживчої поведінки, що дозволяє адаптувати класичні античні образи до сучасних реалій, зберігаючи при цьому їхню унікальність та ідентичність [36].

На завершення, слід відзначити, що комплексний підхід до вибору моделей для проектування є запорукою успішної реалізації дизайн-проєкту. Завдяки використанню сучасних технологій, інтеграції міждисциплінарних знань та ретельному аналізу історичних джерел вдалося розробити методологію, яка забезпечує ефективне впровадження концепції колекції в сучасні виробничі процеси. Отримані результати підтверджують, що правильний вибір моделей сприяє не лише підвищенню естетичної цінності виробів, але й їхній комерційній конкурентоспроможності [37].

Таким чином, вибір моделей для проектування виступає важливим стратегічним інструментом, який формує основу для подальшої розробки та реалізації авторської колекції. Інтеграція історичних образів та сучасних

технологій у процес відбору моделей відкриває нові перспективи в галузі модного дизайну, дозволяючи створювати вироби, що відповідають високим стандартам якості та естетики сучасного ринку.

3.2 Вибір матеріалів для виготовлення моделей колекції

Вибір матеріалів є ключовим етапом у реалізації дизайн-проєкту, оскільки саме матеріальна база визначає не лише естетичні характеристики виробів, але й їх функціональні, технологічні та екологічні властивості. Для розробки авторської колекції жіночого одягу, що базується на дослідженні жіночих образів у мистецтві Стародавньої Греції, необхідно врахувати як традиційні текстильні технології, так і сучасні інноваційні підходи. Цей розділ присвячено аналізу критеріїв та принципів відбору матеріалів для створення моделей колекції, а також практичним аспектам їх впровадження в процес виробництва [39].

Основною метою відбору матеріалів є забезпечення гармонійного поєднання історичних алюзій із сучасними технологіями виробництва. У цьому контексті дослідження засновників модного дизайну свідчать, що вибір текстильних матеріалів має враховувати їхню здатність відтворити легкість і драпірування, характерні для античних жіночих образів. Важливо, щоб обрані матеріали не тільки підкреслювали естетичний образ, а й відповідали вимогам сучасного ринку з точки зору довговічності, зручності в носінні та можливості технологічної обробки [40].

Під час вибору матеріалів слід орієнтуватися на такі критерії:

Фізико-механічні властивості. Включають міцність, еластичність, здатність до драпірування та збереження форми при носінні.

Естетичні характеристики. Колір, текстура, блиск та здатність до фарбування, що дозволяють створити багатошаровий візуальний образ, властивий античним мотивам.

Екологічна безпечність. Сучасні вимоги модної індустрії дедалі більше орієнтовані на використання екологічно чистих і відновлюваних матеріалів, що сприяють сталому розвитку виробництва [40].

Античні тканини, зокрема льон та бавовна, традиційно використовувалися для створення одягу завдяки своїй натуральності та здатності адаптуватися до технологій драпірування. Відродження інтересу до цих матеріалів у сучасному дизайні сприяє збереженню історичної автентичності при одночасному впровадженні нових технологій виробництва. Традиційні натуральні волокна характеризуються високою дихаючою здатністю, що робить їх ідеальними для створення легких і комфортних моделей, а також забезпечують природний вигляд виробів [41]. Крім того, натуральні матеріали мають високу екологічну цінність, що є важливим фактором у сучасному ринку одягу.

З розвитком технологій у текстильній промисловості з'явилося багато інноваційних матеріалів, які доповнюють традиційні тканини або замінюють їх у певних елементах колекції. Серед них – поліестер, нейлон, еластан та їхні композитні варіанти, що забезпечують підвищену міцність, стійкість до зношування та збереження форми. Використання сучасних матеріалів дозволяє досягти ефекту «розумного одягу», де застосування спеціальних технологій дає змогу виробам реагувати на зовнішні фактори, забезпечувати додатковий комфорт та функціональність [41]. Також синтетичні матеріали часто характеризуються більш широкою палітрою кольорів та можливістю створення інноваційних текстур, що відкриває нові дизайнерські можливості при відтворенні античних мотивів.

З огляду на зростаючу увагу до екологічних аспектів виробництва, вибір матеріалів у сучасному дизайні повинен враховувати екологічну безпечність та сталість. Сучасні дослідження демонструють, що інтеграція еко-матеріалів, таких як органічна бавовна, льон, конопля, а також перероблені синтетичні волокна, дозволяє знизити негативний вплив на довкілля та забезпечити сталий розвиток

текстильної промисловості [42]. Важливим аспектом є також використання технологій переробки відходів, що дозволяє отримувати високоякісні матеріали з вторинної сировини. Це не тільки сприяє збереженню природних ресурсів, але й стимулює інноваційні підходи у виробництві, що мають значний комерційний потенціал.

Застосування екологічно чистих матеріалів позитивно впливає на імідж бренду, адже сучасний споживач дедалі частіше орієнтується на продукти, що відповідають високим етичним та екологічним стандартам. Такий підхід дозволяє інтегрувати історичні мотиви в сучасну практику, не втрачаючи при цьому уваги до екологічного аспекту виробництва [42].

Сучасні технології дозволяють не тільки обирати, але й оптимізувати використання матеріалів на всіх етапах виробництва. Використання цифрового моделювання, 3D-друку та автоматизованих систем крою забезпечує високу точність при виготовленні моделей колекції. За допомогою спеціалізованого програмного забезпечення дизайнер може експериментувати з різними типами тканин, їх комбінаціями та обробкою, що сприяє створенню моделей з високою деталізацією та відтворенням історичних елементів античних образів [39].

Сучасні методи обробки дозволяють проводити попередній аналіз властивостей матеріалів, визначати їх здатність до збереження форми та адаптації до конструктивних рішень. Наприклад, технології лазерного різання та цифрового друку забезпечують точність та ефективність виробничого процесу, що є критично важливим для масового виробництва модних колекцій [39]. Це дозволяє не тільки покращити якість готових виробів, а й знизити виробничі витрати за рахунок оптимізації процесів.

В останні роки особливу увагу приділяють використанню композитних матеріалів, які поєднують у собі властивості як натуральних, так і синтетичних волокон. Такі матеріали забезпечують необхідну міцність, еластичність та стійкість до зовнішніх впливів, що є особливо актуальним для одягу з вираженим

естетичним і конструктивним навантаженням. Композитні тканини дозволяють створити моделі, які не втрачають своїх властивостей протягом тривалого часу, забезпечують високий рівень комфорту та сприяють оптимальному відтворенню античних мотивів у сучасному контексті [40].

Застосування композитних матеріалів відкриває нові можливості для розробки інноваційних рішень у дизайні одягу. Поєднання традиційних текстильних волокон із сучасними полімерними компонентами дозволяє отримати тканини з унікальними властивостями – високою стійкістю до зносу, водонепроникністю та здатністю до самоочищення. Це, в свою чергу, сприяє створенню моделей, які відповідають вимогам сучасного ринку та здатні конкурувати з продукцією світових брендів [40].

На практиці вибір матеріалів для виготовлення моделей колекції здійснюється з урахуванням як історичних алюзій, так і сучасних технологічних можливостей. Основним завданням є досягнення балансу між автентичністю античних мотивів і практичними вимогами до сучасного одягу. Для цього проводиться тестування зразків матеріалів, аналіз їх властивостей у лабораторних умовах та проведення пілотних виробництв, що дозволяє виявити оптимальні варіанти для подальшої масової реалізації [41].

Ефективність використання матеріалів також оцінюється за показниками їх еластичності, здатності до збереження форми, комфорту при носінні та екологічної безпеки. Особлива увага приділяється поєднанню натуральних та синтетичних волокон, що дозволяє зберегти природну красу тканин, не втрачаючи при цьому їх функціональних властивостей. Завдяки цьому підходу можливо створити моделі, які будуть конкурентоспроможними як з естетичної, так і з технологічної точки зору [41].

Інтеграція технологічних інновацій у процес вибору матеріалів сприяє оптимізації виробничого циклу. Сучасні програмні засоби дозволяють здійснювати попереднє моделювання поведінки матеріалів під впливом різних

факторів, що забезпечує своєчасну корекцію конструктивних рішень та адаптацію моделей до змін у технологічних процесах. Цей підхід дозволяє скоротити час розробки прототипів і забезпечує високу якість готової продукції [42].

Вибір матеріалів для виготовлення моделей має вирішальне значення не лише для технічної реалізації виробів, а й для формування загального іміджу колекції. Правильно підібрані тканини сприяють вираженню дизайнерської концепції, відтворенню історичних алюзій і створенню унікального стилю, який відрізняє продукцію на ринку. Використання високоякісних матеріалів, що відповідають вимогам сучасного виробництва, дозволяє забезпечити високий рівень якості, комфорту та довговічності моделей, що позитивно впливає на сприйняття бренду кінцевим споживачем [42].

Особливу увагу приділяють естетичним характеристикам матеріалів: кольоровій палітрі, текстурі, блиску та здатності до фарбування. Поєднання натуральних і синтетичних волокон дозволяє створити багат шаровий візуальний ефект, що відтворює елементи античної естетики, такі як м'яке драпірування, ефектність силуетів і гармонійність пропорцій. Таким чином, вибір матеріалів стає стратегічним елементом, що сприяє реалізації дизайнерської концепції та забезпечує унікальність кожного виробу колекції [39].

Комплексний підхід до вибору матеріалів для виготовлення моделей колекції дозволяє досягти оптимального поєднання історичної автентичності та сучасної функціональності. Аналіз традиційних натуральних волокон у поєднанні з інноваційними синтетичними та композитними матеріалами забезпечує створення моделей, що відповідають високим стандартам якості, технологічності та екологічної безпеки. В результаті проведених досліджень та практичних тестувань вдалося визначити основні критерії відбору матеріалів, що включають фізико-механічні властивості, естетичні характеристики, технологічну здійсненність та екологічну безпечність [40].

Запропонований підхід до вибору матеріалів сприяє створенню високоякісних виробів, які відтворюють дух античних жіночих образів, адаптуючи їх до вимог сучасного ринку моди. Інноваційні технології обробки та моделювання матеріалів дозволяють оптимізувати виробничий процес, знизити витрати та забезпечити високу конкурентоспроможність колекції. Таким чином, правильно обрані матеріали стають базисом для створення унікальної авторської колекції, що гармонійно інтегрує історичну спадщину та сучасні технологічні досягнення.

3.3 Вибір способу розробки об'ємно-просторової форми моделей колекції

Об'ємно-просторова форма є ключовою характеристикою у процесі конструювання моделей одягу, оскільки вона визначає, як виріб взаємодіє з тілом, передає емоційну складову та візуально підкреслює стиль колекції. У сучасному дизайні одягу, зокрема при розробці авторської колекції, важливо забезпечити гармонійне поєднання традиційних елементів, запозичених із мистецтва Стародавньої Греції, із сучасними технологіями моделювання та виробництва. Цей підхід дозволяє створити вироби, які не лише естетично привабливі, а й функціонально адаптовані до потреб сучасної споживачки [43]. Основна ідея даного етапу полягає у формуванні тривимірного образу, що відповідає історичній спадщині та водночас інтегрується в сучасні модні тенденції.

Відповідно до досліджень у галузі скульптури, об'ємно-просторове мислення є важливим інструментом для передачі тривимірної динаміки. Скульптура як мистецтво перетворення простору демонструє, як через об'єм можна досягти гармонії між формою та простором, що є надзвичайно актуальним і для модного дизайну. Методологія, викладена у працях із скульптури, пропонує

розглядати одяг як «м'яку скульптуру», де тканина набуває об'ємності за рахунок спеціально розроблених конструктивних рішень [43].

На базі цих ідей формується концепція моделювання, в якій акцент робиться на аналізі силуету, розподілі об'ємних елементів та їх інтеграції в загальну композицію виробу. Використання принципів об'ємно-просторової композиції дозволяє створити динамічні моделі, що гармонійно поєднують історичні алюзії з сучасними дизайнерськими інноваціями [15]. Такий підхід сприяє виразності форми, її пластичності та здатності адаптуватися до різних силуетів споживачок.

При розробці об'ємно-просторової форми моделей колекції важливо врахувати кілька ключових критеріїв, що визначають успішність дизайну:

До основних елементів, що впливають на об'ємність виробу, належать:

Силует виробу. Форма одягу повинна відповідати як традиційним канонам античної естетики, так і сучасним вимогам щодо комфорту та функціональності. Наприклад, елементи драпірування, характерні для грецького хітону, можуть бути адаптовані шляхом використання сучасних технологій крою та цифрового моделювання [15].

Розподіл об'єму. Важливим є правильний розподіл маси виробу: розташування об'ємних елементів (напр., виточок, складок) має створювати ефект легкості та грації, зберігаючи при цьому чіткість силуету [44].

Пластичність конструкції. Технологічні засоби сучасного конструювання дозволяють експериментувати з різними варіантами форми, що включають як прямолінійні, так і органічні, вільно виточені лінії. Такий підхід дає змогу дизайнеру відтворити характерні для античної естетики вигини, зберігаючи при цьому сучасну функціональність виробу [44].

Сучасні засоби комп'ютерного моделювання, зокрема CAD-системи, забезпечують можливість тривимірного аналізу конструктивних рішень. За допомогою цифрового моделювання дизайнер може:

Створити віртуальні прототипи моделей, які дозволяють перевірити об'ємно-просторову гармонію виробу на етапі концептуалізації [45].

Провести симуляцію руху тканини та її поведінку під впливом зовнішніх чинників, що є важливим для визначення динаміки драпірування [45].

Оптимізувати розташування елементів конструкції, зменшуючи можливість технічних недоліків при виробництві, а також підвищити точність виготовлення виробів [45].

Враховуючи, що тематика роботи базується на дослідженні жіночих образів у мистецтві Стародавньої Греції, необхідно забезпечити збереження автентичних елементів античної естетики. Для цього застосовуються наступні підходи:

Перетворення традиційних мотивів. Наприклад, класичні елементи грецького одягу (як-от драпірування, відкриті плечі, акценти на талії) можуть бути трансформовані за допомогою сучасних методів моделювання. Це дозволяє зберегти історичну цінність образу, адаптуючи його до сучасних стандартів виготовлення та носіння [15].

Синтез матеріалів і технологій. Інноваційні методи обробки тканин, такі як лазерне різання, цифрове друкування та 3D-сканування, сприяють досягненню високої точності при створенні об'ємних форм. Поєднання традиційних технологій з сучасними дозволяє отримати вироби, що вирізняються як естетикою, так і практичністю [44].

На практиці розробка об'ємно-просторової форми моделей колекції здійснюється за допомогою послідовного застосування наступних етапів (таб. 3.1):

Таблиця 3.1

Розробка об'ємно-просторової форми моделей колекції

Етап	Значення
Етап концептуалізації	На цьому етапі формується загальне бачення моделі, де окреслюються основні силуетні та конструктивні параметри. Аналізуючи античні зразки та сучасні модні тренди, дизайнер визначає базову символ-форму, яка стане основою для подальшої роботи [15].
Розробка візуальних ескізів	За допомогою художніх ескізів проводиться попереднє моделювання форми, що дозволяє візуалізувати ідею. Ескізи виконуються як вручну, так і із застосуванням цифрових технологій, що дає можливість оперативно коригувати конструктивні рішення [44].
Технічне моделювання та аналіз	Застосування CAD-систем дає змогу перевірити об'ємно-просторову гармонію моделі в цифровому форматі. На цьому етапі проводиться аналіз розподілу об'єму, визначаються точки можливого зминання тканини, розглядаються варіанти оптимізації розташування конструктивних елементів. Цей етап забезпечує узгодження художньої ідеї з технологічними можливостями виробництва [45].
Створення прототипів	Після затвердження цифрової моделі здійснюється створення фізичних прототипів, що дозволяє провести випробування одягу в реальних умовах. Прототипування дає можливість внести фінальні корективи до форми виробу, забезпечуючи його адаптивність до різних типів фігур та умов експлуатації [45].

Вибір способу розробки об'ємно-синтезі традиційних принципів скульптурного мислення та сучасних технологій моделювання, має низку суттєвих переваг:

Естетична виразність. Метод дозволяє досягти високого рівня художнього вираження, зберігаючи елементи античної естетики в поєднанні з сучасними трендами, що підкреслює унікальність колекції [43].

Технологічна ефективність. Інтеграція CAD-систем та цифрового моделювання сприяє зниженню виробничих витрат і підвищенню точності виготовлення, що важливо для масового виробництва сучасного одягу [44].

Адаптивність і універсальність. Розроблена методика дозволяє легко адаптувати базову форму до різних типів фігур, що забезпечує комфорт та функціональність виробів незалежно від особливостей споживачки [15].

Можливість експериментування. Використання цифрових технологій відкриває простір для творчих експериментів з формою, дозволяючи дизайнеру вносити швидкі корективи і протестувати альтернативні рішення до остаточного затвердження моделі [45].

Розробка об'ємно-просторової форми моделей колекції є складним, багатогранним процесом, який вимагає синтезу теоретичних знань із практичними навичками сучасного дизайну. Інтеграція принципів скульптурного мислення з інноваційними технологіями моделювання дозволяє створити унікальні, естетично виразні та технологічно здійсненні моделі одягу, що відповідають як історичній спадщині, так і сучасним трендам.

Застосування цифрових засобів аналізу і прототипування забезпечує точність і адаптивність розробленої форми, а ретельний аналіз силуету та розподілу об'єму дозволяє досягти високої рівноваги між художнім задумом і практичними вимогами. Обраний спосіб розробки сприяє створенню колекції, яка поєднує в собі традиційні мотиви мистецтва Стародавньої Греції з сучасними технологіями виробництва одягу, відкриваючи нові перспективи для подальшого розвитку модного дизайну.

3.4 Розробка конструкції моделей колекції

Процес розробки конструкції моделей колекції є одним із ключових етапів реалізації дизайн-проєкту, адже саме від якості конструкторських рішень залежить як естетична виразність, так і функціональна здатність готових виробів відповідати вимогам сучасного ринку моди. В основі конструкції лежить інтеграція історичних мотивів, запозичених із мистецтва Стародавньої Греції, із

сучасними технологіями проектування, що дозволяє створити унікальні моделі з високою адаптивністю до потреб споживачок [46].

На початковому етапі розробки конструкції моделі проводиться комплексний аналіз основних структурних компонентів виробу. До них відносяться силует, розподіл об'єму, деталізація та компоновання декоративних елементів. Основним завданням є створення базової конструкції, яка забезпечує цілісність моделі та її здатність відтворити характерні риси античної естетики: легкість драпірування, гармонійність пропорцій та плавність ліній [15]. За допомогою попередніх ескізів і технічних креслень формується первинний варіант конструкції, який потім уточнюється з урахуванням функціональних вимог і сучасних технологічних можливостей виробництва.

Наступним етапом є виконання конструктивно-технічного моделювання. Сучасні CAD-системи дозволяють створювати тривимірні моделі виробів, що дає змогу аналізувати поведінку тканин, перевіряти розташування швів, точність розрахунку деталей і їх взаємодію. Завдяки цифровому моделюванню можна оперативно вносити корективи до конструкції та адаптувати її до різних типів фігур, що особливо важливо при розробці одягу для різноманітних груп споживачок [47]. Технічні креслення, отримані з використанням сучасних програмних засобів, містять детальний опис конструктивних елементів – від базового силуету до дрібних декоративних вставок. Такий підхід дозволяє забезпечити високий рівень точності виготовлення моделей на етапі виробництва.

Оскільки концепція колекції базується на дослідженні жіночих образів у мистецтві Стародавньої Греції, важливо зберегти автентичні елементи античної естетики в конструктивному рішенні. Для цього до базової конструкції інтегруються характерні елементи – наприклад, елементи драпірування, асиметричне розташування складок, акценти на талії та відкриті плечі. Такий підхід дозволяє трансформувати історичні мотиви в сучасну конструкцію,

забезпечуючи гармонійне поєднання традиційного образу з сучасними дизайнерськими рішеннями [15]. Водночас, конструкція моделі повинна бути оптимізована з точки зору технологічної здійсненності: враховуються можливості сучасного обладнання, обираються ефективні методи пошиття та оздоблення, що дозволяють знизити витрати матеріалів та забезпечити комфортність готового виробу [45].

Ключовим етапом є складання повного комплексу конструкторської документації, до якої входять технічні креслення, специфікації матеріалів, розрахунки параметрів та інструкції з виготовлення моделей. Документація повинна містити опис конструкції кожного елементу виробу: форми, розмірів, технологічних прийомів і методів обробки тканин. Це забезпечує передачу дизайнерського задуму виробничій команді та гарантує точність виготовлення моделі. Ретельна деталізація кожного етапу конструювання сприяє відтворенню задуманої форми з високою якістю, що є критично важливим для успішної реалізації проєкту [47].

Після завершення розробки конструкторської документації проводиться тестування отриманих рішень. Створюються прототипи, на яких перевіряється функціональність, зручність та відповідність естетичним вимогам колекції. Верифікація конструкції дозволяє виявити можливі недоліки, коригувати розміри, пропорції та розташування декоративних елементів, що дає змогу досягти оптимального варіанту моделі. Такий цикл тестування є невід'ємною складовою процесу розробки, оскільки дозволяє забезпечити адаптивність і універсальність конструкції для подальшого виробництва [45].

Розробка конструкції моделей колекції – це інтегральний процес, що поєднує художній задум із сучасними технологічними можливостями. Аналіз структурних компонентів, використання цифрових засобів моделювання та інтеграція історичних мотивів дозволяють створити унікальну конструкцію, яка відповідає вимогам як естетики, так і функціональності сучасного одягу.

Ретельне складання конструкторської документації та тестування прототипів забезпечують точність виготовлення виробів та їх адаптивність до різних типів фігур споживачок. Нижче наведемо хід виконання трьох суконь із власної колекції, що натхненні жіночими образами в мистецтві Стародавньої Греції. Вироби шилися на параметри: 87-68-92, 172 см. Під час створення першої сукні було обрано образ Дріади — міфологічної істоти, пов'язаної з деревами та лісами, як джерело натхнення. Початково виконано ескіз на основі природних, органічних ліній, які відображають зв'язок із природою. Для пошиття обрано ніжний гіпюр зеленого відтінку, що створює ефект легкості та прозорості, властивий лісовим духам. Після зняття точних мірок, з урахуванням пропорцій фігури, було побудовано базову конструкцію виробу. Далі здійснено макетування на манекені у повний зріст, що дало змогу досягти потрібної гри світла та фактури на напівпрозорих ділянках. Особливу увагу приділено поєднанню мереживних елементів у зоні рукавів і декольте. Завершальний етап включав ручну обробку нижнього краю та вузький підгин зрізів, що надав виробу витонченого вигляду (див. рис. 3.1).

Рис. 3.1 Сукня № 1

У другій сукні знову втілено образ Дріади, проте з акцентом на її внутрішню силу та глибинний зв'язок із деревами. Конструкція виробу розроблялася муляжним методом без попередніх креслень, безпосередньо на манекені. Центральним елементом став корсет, задрапірований по горизонталі шифоновими шарами, що створює ефект кори дерева. Для пошиття обрано м'який шифон у теплій природній гамі, який легко піддається формуванню. Декоративні акценти утворюють золоті металеві кільця, що символізують деревні кільця, – вони розташовані у зоні талії та декольте, додаючи образу символічного змісту. Примірка дозволила уточнити довжину виробу та гармонійно розмістити драпірування по фігурі (див. рис. 3.2).

Рис. 3.2 Сукня № 2

Третя сукня натхненна образом Океаніди – втіленням стихії води, глибини та спокою. Для неї використано гіпюрову тканину з ефектом складчастості, що нагадує водну поверхню. Колірна гама м'яка, з переливами блакитних і кришталевих відтінків. Конструкція виробу має прямий вільний крій без пояса,

натомість збоку вшито блискавку, яка забезпечує зручність одягання. Особливий акцент зроблено на декорі: у зоні плеча та по лінії спини та передувшию страховий металевий ланцюг, який символізує зв'язок із глибинними силами океану. Під час примірки уточнено розташування складок і забезпечено рівномірний розподіл прозорих та щільних зон тканини (див. рис. 3.3).

Рис. 3.3 Сукня № 3

Усі три сукні не лише зберігають функціональність і зручність сучасного одягу, а й уособлюють витонченість та символізм жіночих постатей у грецькому мистецтві, втілюючи ідею гармонії, краси та простоти античної форми у сучасному дизайнерському втіленні.

Отже, комплексний підхід до розробки конструкції моделей колекції є запорукою успішної реалізації дизайн-проекту, що дозволяє зберегти традиційні

цінності античної естетики в поєднанні із сучасними технологіями та виробничими можливостями.

Висновки по розділу

У розділі 3 проведено комплексну реалізацію дизайн-проєкту, що охоплює всі етапи від концептуального вибору моделей та матеріалів до розробки об'ємно-просторової форми та конструкторських рішень. Ретельний аналіз, експериментальна перевірка та інтеграція сучасних технологій з традиційними мотивами дозволили сформувати узгоджену систему, яка забезпечує не лише естетичну привабливість, а й практичну життєздатність авторської колекції жіночого одягу, заснованої на жіночих образах мистецтва Стародавньої Греції.

Під час реалізації проєкту було здійснено відбір моделей, який базувався на аналізі класичних античних образів та сучасних модних тенденцій. Обрані моделі відповідають основним критеріям естетичної виразності, функціональності та технологічної здійсненності. Такий підхід сприяв формуванню унікальних силуетів, здатних відтворити характерні риси античної естетики, зокрема драпірування, акценти на талії та відкриті плечі, що у комплексі створюють образи, близькі до оригінальних джерел натхнення.

Важливим етапом була розробка конструкції моделей колекції, що включала детальний аналіз структурних компонентів – силуету, розподілу об'єму, точного розташування декоративних елементів та технологічних особливостей крою. Ретельне вивчення базових параметрів дозволило створити конструктивну основу, яка забезпечує як стабільність форми, так і її адаптивність до різних типів фігур. Завдяки застосуванню сучасних CAD-технологій вдалося отримати тривимірні моделі, що дозволяють проводити цифрове моделювання конструктивних рішень і оперативно вносити необхідні корективи.

Розробка об'ємно-просторової форми моделі здійснювалася з урахуванням принципів скульптурного мислення, яке дає можливість «втїлити» одяг як м'яку скульптуру. Обрані підходи дозволили інтегрувати традиційні античні мотиви у сучасні конструкторські рішення: ефект драпірування, плавність ліній та гармонійність пропорцій були відновлені за допомогою цифрового моделювання та технічних креслень. Результатом стало створення моделей, що володіють не лише високою естетичною виразністю, а й практичною функціональністю, що забезпечує комфортне носіння та адаптацію до вимог сучасного виробництва одягу.

На етапі вибору матеріалів і технологій виготовлення було враховано як традиційні текстильні волокна, так і сучасні синтетичні матеріали, що дозволяють відтворити специфічну текстуру і драпірувальні властивості. Синтез цих підходів забезпечив можливість створення виробів, які зберігають історичну автентичність, але водночас відповідають сучасним стандартам якості та технологічним вимогам. Впровадження інноваційних технологій, таких як лазерне різання та цифрове моделювання, дозволило оптимізувати процес виробництва і знизити витрати матеріалів, що має важливе значення для комерційної життєздатності колекції.

Особлива увага приділялася інтеграції історичних мотивів у конструкцію моделей. Античні образи, що надихали автора, були ретельно проаналізовані та трансформовані в сучасні конструктивні рішення. Такий підхід дозволив не тільки зберегти символіку та естетичний код античності, а й створити вироби, які виглядають сучасно, зберігаючи при цьому свою культурну глибину. Таким чином, процес розробки конструкції моделей колекції є прикладом синтезу історичних традицій і сучасних технологічних рішень, що забезпечує конкурентоспроможність виробів на ринку моди.

В результаті проведених досліджень і практичних розробок було досягнуто високий рівень узгодженості між художнім задумом і технологічною

здійсненнію. Отримані результати демонструють, що комплексний підхід до реалізації дизайн-проекту сприяє створенню колекції, яка здатна задовольнити високі вимоги сучасного споживача. Всі етапи – від вибору моделей та матеріалів до розробки об'ємно-просторової форми і конструкторської документації – гармонійно інтегровані в єдину систему, що забезпечує як естетичну цілісність, так і практичну ефективність виробів.

Ретельний аналіз, інноваційні технології моделювання та адаптація історичних мотивів до сучасних виробничих стандартів дозволили створити авторську колекцію, яка має високий потенціал як з естетичної, так і з технологічної точки зору.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

Проведене дослідження авторської колекції жіночого одягу, натхненної жіночими образами мистецтва Стародавньої Греції, дозволило встановити нові підходи в інтеграції історичних естетичних канонів із сучасними технологіями дизайну. Аналіз художніх джерел античності, у поєднанні з глибоким вивченням сучасних тенденцій модного дизайну, дав можливість розробити унікальну концепцію, яка забезпечує гармонійне поєднання традиційного духу з інноваційними технологічними рішеннями. Основним результатом роботи є створення колекції, що відображає не лише культурну спадщину, але й відповідає вимогам сучасного ринку, де функціональність та естетика є рівноправними складовими успішного продукту.

У ході дослідження було встановлено, що історична спадщина Стародавньої Греції має багатогранну виразність, яку можна адаптувати для сучасного дизайну. Аналіз античних мотивів – драпірування, гармонійних пропорцій, відкритості плечей та витонченості ліній – дозволив створити естетичний код, який стає основою для розробки сучасних силуетів. Цей підхід підтверджує актуальність історичних джерел як джерела натхнення для сучасних дизайнерських рішень, забезпечуючи як емоційну, так і візуальну привабливість виробів.

Важливою складовою дослідження стала розробка конструктивних рішень моделей колекції. Застосування принципів тривимірного моделювання сприяло точному відтворенню об'ємно-просторових властивостей одягу, що є критично важливим для забезпечення його комфорту та адаптивності до різних типів фігур. Таке технічне обґрунтування дозволило перетворити естетичну концепцію у виробничо здійсненну конструкцію, яка може бути ефективно реалізована на сучасних виробничих лініях.

Результати дослідження підтверджують, що інтеграція традиційних мотивів з інноваційними технологічними рішеннями відкриває нові горизонти в модному дизайні. Ретельний вибір матеріалів, адаптація методів цифрового моделювання та розробка конструкторської документації забезпечують можливість створення виробів, які не лише зберігають історичну автентичність, але й відзначаються високою практичною ефективністю. Такий синтез дозволяє не лише задовольнити сучасні потреби споживачок, а й сприяє збереженню культурної спадщини, роблячи її доступною у новітніх дизайнерських формах.

Отже, проведена робота демонструє успішне застосування комплексного підходу до розробки авторської колекції жіночого одягу. Вона охоплює всі етапи – від історичного аналізу та формування концепції до впровадження сучасних технологій моделювання і конструювання. В результаті отримано продукт, що має високий потенціал для комерційної реалізації, відповідає сучасним стандартам якості і сприяє популяризації культурної спадщини Стародавньої Греції в сучасному модному просторі. Цей досвід може стати основою для подальших досліджень у галузі інтеграції історичних мотивів у сучасний дизайн, що сприятиме розвитку інноваційних підходів у створенні одягу та інших виробів легкої промисловості

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. КОСТЮМ АНТИЧНОГО СВІТУ. URL: http://arshistorian.blogspot.com/2017/10/blog-post_16.html (дата звернення 03.04.2025).
2. Алешкевич Я. А. Історія та культура Античності. Навчальний посібник для здобувачів вищої освіти галузі знань 01 Освіта, Педагогіка, спеціальності: 014 Середня освіта, предметної спеціальності: 014.03 Середня освіта (Історія), освітньої програми. Ужгород : "ДВНЗ" УжНУ, 2023. 180 с. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/57585/1/Історія%20та%20культура%20Античності.pdf> (дата звернення 03.04.2025).
3. Даниленко В.Я. Дизайн України у світовому контексті художньо-проектної культури ХХ ст. (національний та глобалізаційний аспекти). Рукопис. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора мистецтвознавства за спеціальністю 05.01.03 технічна естетика. Львівська національна академія мистецтв, Львів, 2006. с. 35. URL: <https://elib.nakkkim.edu.ua/handle/123456789/2439> (дата звернення 03.04.2025).
4. Головенко Т.М. Історія костюму: культурна спадщина народів світу: навчальний посібник. Луцьк: ЛНТУ; Мукачево: МДУ, 2023. 252 с. URL: <https://lib.lntu.edu.ua/sites/default/files/2023-12/Історія%20костюму%202023%20Навчальний%20посібник.pdf> (дата звернення 03.04.2025).
5. Історія костюма в тезах та ілюстраціях . Навчальний посібник. Ужгородське вище комерційне училище Київського національного торговельно-економічного університету. Ужгород, 2011 р. 120 с. URL: https://zpto.nmcdon.org.ua/images/files/biblioteka/Istoriya_kostuma.pdf (дата звернення 03.04.2025).

6. Кікоть А. А. Визначення поняття і форми костюма в контексті особистості. Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. 2012. № 15. С. 130-133. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/had_2012_15_33 (дата звернення 03.04.2025).

7. Нікішенко Ю. І. Костюм як можливий об'єкт переозначення в культурі. Магістеріум. Культурологія. 2011. Вип. 42. С. 73-77. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Magisterium_kul_2011_42_17 (дата звернення 03.04.2025).

8. Удріс І. М. Історія рисованої ілюстрації моди як предмет дослідження та навчальна дисципліна. Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. 2011. № 6. С. 56-60. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/had_2011_6_17 (дата звернення 03.04.2025).

9. Білодід Ю. М., Поліщук О. П. Основи дизайну: навчальний посібник. Київ: ПАРАПАН, 2004. с. 239. URL: http://eprints.zu.edu.ua/34596/1/Навч.посібник_Основи%20дизайну_Білодід_Поліщук.pdf (дата звернення 03.04.2025).

10. ГРЕЦЬКИЙ СТИЛЬ В ОДЯЗІ – ОСОБЛИВОСТІ АНТИЧНОЇ МОДИ URL: <https://kirpi4ik.com.ua/greckij-stil-v-odyazi-osoblivosti-antichnoi-modi/> (дата звернення 03.04.2025).

11. Олійник Марина. Український одяг у системі міської культури Києва (друга половина XIX – початок XXI століття). Монографія. НАН України, ІМФЕ. Київ, 2017. 312 с. URL: <https://www.etnolog.org.ua/pdf/stories/monografiji/2017/oliynyk.pdf> (дата звернення 03.04.2025).

12. В. П. Кернеш, А. І. Бабич, С. Велітченко, Р. Рудиченко. Аналіз теорії циклічності моди та прогнозування модних тенденцій на межі XX - XXI століття. Збірник тез доповідей VII Міжнародної науково-практичної конференції текстильних та фешн-технологій KyivTex&Fashion, м. Київ, 19 жовтня 2023 року.

Київ : КНУТД, 2023. С. 255-257.URL:
https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/25460/1/KyivTex%26Fashion_2023_P255-257.pdf(дата звернення 03.04.2025).

13. Колосніченко М.В., Процик К.Л. Moda i odyag. Osnovy proektuвання ta vyrobnytstva odyagu.: Navchальний posibnyk. Kyiv: KНУТД, 2011. 238 c.: Bібліогр.: 227 c. бібліогр. назв 52.: іл. 189. Укр. мовою.URL:
https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/4007/1/20170116_Kolosnichenko.pdf(да та звернення 03.04.2025).

14. Процишин Ю.Т. Стратегічний маркетинг : електронний навчальний посібник для студентів спеціальності 075 МАРКЕТИНГ, ступеня вищої освіти магістр. Тернопіль: ЗУНУ, 2022 146 c. URL: http://marketing.wunu.edu.ua/wp-content/uploads/Посібник_Стратегічний-маркетинг_Процишин.pdf(дата звернення 03.04.2025).

15. Горбатюк Н. Практичне ескізування одягу : навч. посіб. для здобувач. освіти закл. проф. (проф.-тех.) освіти. Київ : Грамота, 2021. 192 c. : іл.URL:
<https://lib.imzo.gov.ua/wa-data/public/site/books2/pidrucnnyky-posibnyky-profosvita/Eskizuvanya-odyagu.pdf> (дата звернення 03.04.2025).

16. Поведінка споживачів. Конспект лекцій.pdf. URL:
<http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/9364/1/конспект%20лекцій.pdf>(дата звернення 03.04.2025).

17. Білякович, Ліана Миколаївна. Античні мотиви в моді та дизайні одягу кінця XX – початку XXI ст. Колективна (три і більше авторів). Modernculturestudiesandarthistory: anexperienceofUkraineand EU: Kollektivemonjgraph. BaltijaPublishing, Riga.2020.URL:
<http://baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/view/60/1076/2379-1>(дата звернення 03.04.2025).

18. О.С. Шокрута, Н.В. Остапенко, Н.Д. Креденець, Т.В. Луцкер. Дизайн-розробка колекції моделей жіночого одягу. Технічні науки. Вісник

Хмельницького національного університету, Том 2, №6, 2018 (267). с. 68-73.

URL:

https://journals.khnu.km.ua/vestnik/pdf/tech/pdfbase/2018/2018_6/jrn2/pdf/14.pdf

(дата звернення 03.04.2025).

19. Орлова Н.С. Організаційно-методичні основи навчання художнього проектування одягу: навчально-методичний посібник. Полтава : ПП «Астроя», 2020. 195 с. URL:

http://dspace.pnpu.edu.ua/bitstream/123456789/17043/3/Орлова_Організаційно-методичні%20основи.pdf (дата звернення 03.04.2025).

20. Кузнєцова В. О. Артдизайн у сучасній українській fashion-індустрії. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису. Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 022 «Дизайн» (галузь знань 02 «Культура і мистецтво»). Міністерство освіти і науки України, Київський національний університет культури і мистецтв, Київ, 2023. URL: https://knukim.edu.ua/wp-content/uploads/diser/kuznecova/diser_kuznecova.pdf (дата звернення 03.04.2025).

21. Залкінд В.В. Проектування одягу засобами інформаційних технологій. Монографія. Харків: «Технологічний Центр», 2014. 152с. URL: <http://monograph.com.ua/pctc/catalog/view/978-966-97466-0-3/34/136-1> (дата звернення 03.04.2025).

22. Галудзіна-Горобець В. «Історизм» у дизайні одягу другої половини ХХ – початку ХХІ ст.: теоретико-методологічний аспект. ВІСНИК Львівської національної академії мистецтв. Вип. 38. 2018. с. 93-111. URL: <https://visnyk.lnam.edu.ua/system/files/201838/visnyk-lnam-no-38-2018-viktoriya-galudzina-gorobec-93-111-stor.pdf> (дата звернення 03.04.2025).

23. Дяченко А.В. РОЛЬ ІСТОРИЧНИХ КОСТЮМІВ У СТВОРЕННІ КОЛЕКЦІЇ СУЧАСНОГО ОДЯГУ. INNOVATIVE SOLUTIONS IN MODERN

SCIENCE № 1(10), 2017. с. 1-10. URL:
<https://core.ac.uk/download/pdf/145611782.pdf> (дата звернення 03.04.2025).

24. Білякович Л. Темпоральність у структурі модних трендів: сутність, динаміка, прогнозування. Вісник Львівської національної академії мистецтв. 2018. Вип. 36. С. 229-244. URL:
<https://visnyk.lnam.edu.ua/system/files/201836/visnyk-lnam-no-36-2018-liana-bilyakovych-229-244-stor.pdf> (дата звернення 03.04.2025).

25. Троян О. М., Краснюк Л. В. СПЕЦКОМПОЗИЦІЯ ВИРОБІВ. Лабораторний практикум для студентів напряму підготовки Технологія виробів легкої промисловості. Хмельницький: ХНУ, 2018. 48с. URL:
<https://tksv.khmnua.edu.ua/metod/2018/sv.pdf> (дата звернення 03.04.2025).

26. Лагода О.М. Дизайн костюма. Практики репрезентацій: Монографія. Черкаси: Видавець Третьяков О.М., 2018. 296 с. URL:
https://er.chdtu.edu.ua/bitstream/ChSTU/371/3/Оксана%20Лагода_ДИЗАЙН%20КОСТЮМА-ПРАКТИКИ%20РЕПРЕЗЕНТАЦІЙ_2018-сторінки1-5.pdf (дата звернення 03.04.2025).

27. Кулешова С. Г. Основи композиції : лабораторний практикум для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 182 «Технології легкої промисловості». Хмельницький : ХНУ, 2023. 72 с. URL:
https://tksv.khmnua.edu.ua/metod/2023/osnovy_kompozytsiyi_2023.pdf (дата звернення 03.04.2025).

28. Пашкевич К. Л. Дизайн одягу на засадах тектонічного підходу: методи, засоби, проектні практики. Ч. 1: Конструктивне моделювання одягу : монографія. Київ : КНУТД, 2023. 130 с. URL:
<https://er.knutd.edu.ua/handle/123456789/23564> (дата звернення 03.04.2025).

29. К. Пашкевич, Ц. Лю. Декоративне оздоблення в дизайні одягу XX – XXI століття: моногр. Київ: КНУТД, 2023. 200 с. URL:
<https://er.knutd.edu.ua/handle/123456789/23563> (дата звернення 03.04.2025).

30. Історія моди – еволюція стилю та трендів від античності до сучасності.

URL: <https://fact-news.com.ua/istoriya-modi-vid-antichnosti-do-suchasnosti-rozkrittaya-evolyutsii-stilyu-ta-trendiv/> (дата звернення 03.04.2025).

31. Якими були одяг та мода стародавніх греків? URL: <https://sites.google.com/view/hist-world-and-ukraine-grade-6/R3/T3/12> (дата звернення 03.04.2025).

32. Сапожник Д.І., Ніколайчук Л.Г., Терешкевич Н. А., СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ У ДИЗАЙНІ ТА СТИЛЬОВОМУ РІШЕННІ ОДЯГУ МОЛОДІЖНОГО АСОРТИМЕНТУ. № 16: Вісник ЛТЕУ. Технічні науки. 2016. URL: <http://journals-lute.lviv.ua/index.php/visnyk-tech/article/view/381/358> (дата звернення 03.04.2025).

33. Етика та естетика: навчально-методичний посібник (у схемах і таблицях) за наук. ред. проф. В. С. Бліхара. Львів: ПП «Арал», 2018. 204 с. URL: <https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/551/1/етика%20та%20естетика%202018.pdf> (дата звернення 04.04.2025).

34. Оксана Гриценко. Стилистика, грим-візаж, костюм для студентів спеціальності 026 Сценічне мистецтво ОПП Циркові жанри; ОПП Акторське мистецтво; ОПП Режисура: методичні рекомендації. Київ: Кафедра циркових жанрів Факультету сценічного мистецтва КМАЕЦМ, 2022. 32 с. іл. URL: https://kmaecm.edu.ua/wp-content/uploads/gryczenko-o.p.-stylistyka-grym-vizazh-kostyum.-metodychni-rekomendacziyi-2022_compressed.pdf (дата звернення 04.04.2025).

35. Аксесуари та їх роль у створенні образу. URL: <https://knukim.edu.ua/aksesuary-ta-yih-rol-u-stvorenni-obrazu/> (дата звернення 04.04.2025).

36. Основи проектування і моделювання: Навчально – методичний посібник. Уклад. Людмила Миколаївна Хоменко. Умань: ФОП Жовтий О.О., 2016. 125 с. URL:

https://dspace.udpu.edu.ua/bitstream/6789/6442/1/Osnovy_proektuvannia.pdf.pdf

(дата звернення 04.04.2025).

37. Дихнич, Л. Моделінг в системі моди: тенденції та комунікаційні засоби. Деміург: ідеї, технології, перспективи дизайну, 6(1), 162–177. 2023. URL: <http://demiurge.knukim.edu.ua/article/view/279079/273784> (дата звернення 04.04.2025).

38. Єжова О. В. Конструювання одягу. Курс лекцій. Кіровоград: Лисенко В. Ф., 2013. 172 с. іл. URL: https://phm.cuspu.edu.ua/images/doc/navch_material/ezova/1.pdf (дата звернення 04.04.2025).

39. Кучер З. С. Матеріалознавство швейного виробництва : навч.-метод. посібник. Кривий Ріг : Видавничий дім, 2009. 320 с. URL: <https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/11534?mode=full> (дата звернення 04.04.2025).

40. Богданов Г. Г. Еволюція матеріалів для одягу : навчальний посібник. Київ. 2009. 280 с. URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/4213/1/20170124_501.pdf (дата звернення 04.04.2025).

41. Чупріна Н. В. Сучасні технології дизайн-діяльності : навч. посіб. Київ : КНУТД, 2017. 416 с. URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/8567/2/20171018_101_0079.pdf (дата звернення 04.04.2025).

42. Тимошенко О. В., Коцюбівська К. І. Формування еко-концепцій у сфері сучасної індустрії моди. БІЗНЕСІНФОРМ № 5 '2021. с. 273-280. URL: https://www.business-inform.net/export_pdf/business-inform-2021-5_0-pages-273_280.pdf (дата звернення 04.04.2025).

43. Шмельова Т. В. Мистецтво скульптури: навчально-методичний посібник. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2018. 201 с.: іл. URL:

http://eprints.zu.edu.ua/29100/1/СКУЛЬПТУРА_2018%2B.pdf (дата звернення 04.04.2025).

44. Вергунова Н. С., Голіус В. А. Методичні рекомендації до проведення практичних занять та організації самостійної роботи з навчальної дисципліни «Основи композиції в дизайні» (для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти денної форми навчання зі спеціальності 022 – Дизайн). Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків : ХНУМГім. О. М. Бекетова, 2021.

21

с..URL:

https://eprints.kname.edu.ua/60184/1/2021%20%D0%BF%D0%B5%D1%87.%20560%D0%9C%20%D0%93%D0%BE%D0%BB%D1%96%D1%83%D1%81_%D0%9C%D0%A0_%D0%9E%D1%81%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B8%20%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D0%BF%D0%BE%D0%B7%D0%B8%D1%86%D1%96%D1%97%20%D0%B2%20%D0%B4%D0%B8%D0%B7%D0%B0%D0%B9%D0%BD%D1%96%20%D0%A0%D0%B5%D1%86%D0%B5%D0%BD%D0%B7%D1%96%D1%8F.pdf(дата звернення 04.04.2025).

45. Міжнародна науково-практична конференція «Мистецтво та дизайн у художній мові мінливого часу: морфологія, семіотика, візуальність». Збірник наукових матеріалів. 14 квітня 2022 року, ХДАДМ. Харків, 2022. 136 с. (укр., англ. мов.). URL: <https://www.ksada.org/wp-content/uploads/2024/04/konf-14.04.22.pdf>(дата звернення 04.04.2025).

46. Яремчук О. М. ЕВОЛЮЦІЯ ОБ'ЄМНОПРОСТОРОВОГО МОДЕЛЮВАННЯ В ДИЗАЙНІ. ВІСНИК ХДАДМ № 2 2011. с. 89-92. URL: <https://www.visnik.org.ua/pdf/v2011-02-23-yaremchuk.pdf> (дата звернення 04.04.2025).

47. Пуць В. С. Основи ергономіки та художнього конструювання. Навчальний посібник. Луцьк : ІВВ Луцького НТУ, 2018. 128с. URL: https://lib.lntu.edu.ua/sites/default/files/2021-04/Посібник_ОЕтаХК_182_ТЛП_2018.pdf (дата звернення 04.04.2025).

ДОДАТКИ

Додаток А. Ескізи колекції

Рис.А.1. Блок «Океаніди»

Рис.А.2. Блок «Океаніди»

Рис.А.3. Блок «Наяди»

Рис. А.4. Блок «Гамад्रीади»

Рис. А.4. Блок «Дріади» (продовження)

Рис. А.5.Блок «Дріади»

Рис. А.6. Блок «Нереїди»

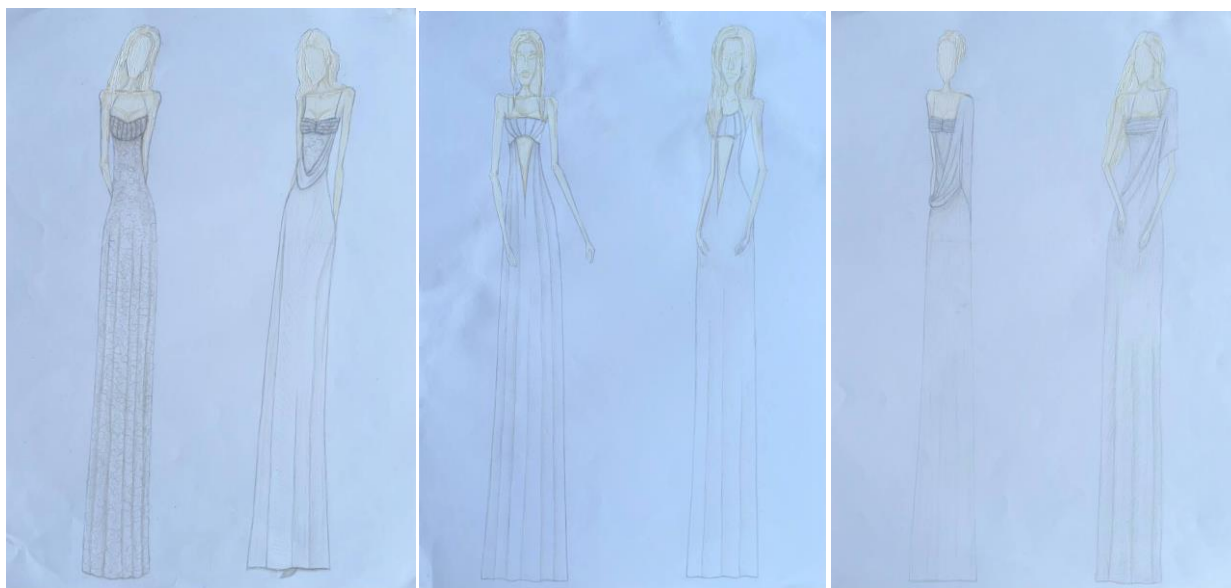

Рис. А.7. Блок «Ореади»

Додаток Б. Розробка конструкції моделей колекції

Рис. Б.1. Хід виконання сукні № 1 (конструктивне моделювання на основі типової конструкції)

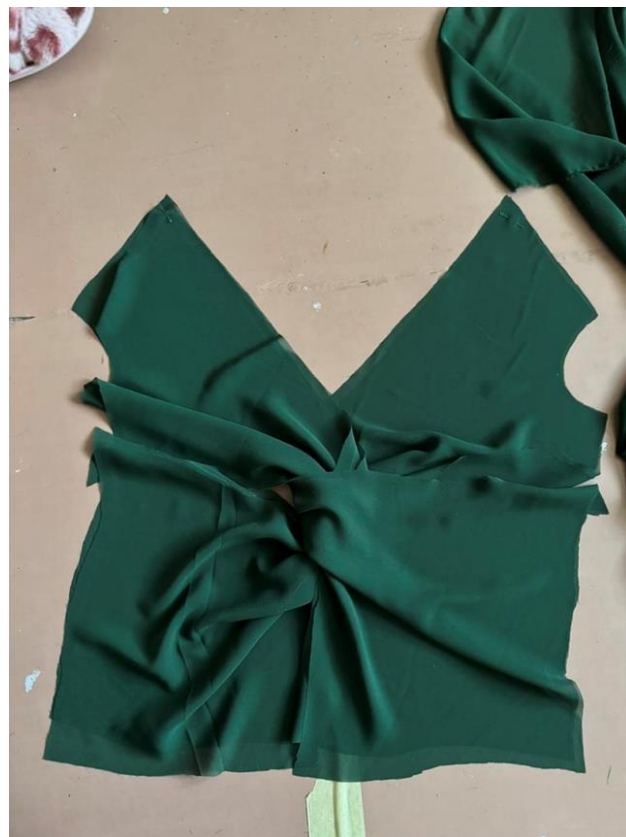

Рис. Б.2. Хід виконання сукні № 2

Рис. Б.3. Елементи конструкції та загальний вигляд сукні 3

Рис. Б. 4. Хід виконання сукні № 3

Рис. Б. 5. Сукня 4 (вигляд спереду і ззаду)

Рис. Б. 6. Сукня 5 (вигляд спереду і ззаду)

Додаток В. Тези доповіді для VII Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми сучасного дизайну»

ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ЖІНОЧОГО ОБРАЗУ В КЛАСИЧНОМУ МИСТЕЦТВІ В КОНТЕКСТІ ПРОБЛЕМ СУЧАСНОГО ДИЗАЙНУ ОДЯГУ

КОКОРІНА Галина¹, МАМЛАЙ Анастасія², КЕМЕНЯШ Юлія³

^{1,2,3}Київський національний університет технологій та дизайну

galinaramasanova@gmail.com

Стаття представляє результати дослідження особливостей створення гармонійних жіночих образів в мистецтві Стародавньої Греції та доби Відродження. Проаналізоване значення одягу та його трансформація протягом розвитку європейського класичного мистецтва, інтерпретація окремих його форм в сучасному дизайні. Розглядаються стилістичні особливості зображень жінок в живопису та скульптурі, їх символіка та художні прийоми, які й сьогодні надихають митців. Особливий акцент робиться на зв'язку між класичною гармонією форм і сучасними тенденціями дизайну, а також на адаптації античних мотивів до сучасних мистецьких практик. Дослідження презентує досвід переосмислення європейської культурної спадщини, яка продовжує впливати на креативні індустрії XXI століття, зберігаючи тісний зв'язок між минулим і сьогоденням.

Ключові слова: дизайн одягу, образ, мистецтво Стародавньої Греції, Ренесанс, засоби гармонізації, класичний стиль.

ВСТУП

Мистецтво Стародавньої Греції відіграло ключову роль у формуванні естетичних канонів, які вплинули на розвиток світової культури, зокрема Ренесансу, ампіру, модерну та становленні класичного стилю в одязі. Жіночі образи в класичному мистецтві відображали не тільки ідеали краси і гармонії, а й глибокі соціокультурні уявлення про роль жінки в суспільстві, її зв'язок з міфологією, божественністю, природою. Скульптура, вазопис, фрески та інші види мистецтва демонструють низку стилістичних рішень, які і сьогодні продовжують надихати дизайнерів фешн сфери.

ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ

Метою роботи є дослідження характерних особливостей жіночих образів у мистецтві Стародавньої Греції та Ренесансу, а також їх вплив на сучасний дизайн одягу.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ

Зображення жінки в давньогрецькому мистецтві відображали тогочасні уявлення про красу, мораль і роль жінки в суспільстві. Грецьке мистецтво створює широкий спектр образів жінок – від могутніх богинь до простих смертних, і кожен з них має своє значення та символіку. Одним із найпоширеніших образів у мистецтві були богині, які символізують різні сфери життя. Богиня полювання та дикої природи Артеміда зображена в короткій туніці, що підкреслює її незалежність і активність (рис. 1а). Богиня кохання і краси Афродіта втілювала жіночу витонченість і гармонію, тому її часто зображують напівоголеною або оголеною, як у знаменитій «Афродіті Кнідській» Праксителя. У грецькому мистецтві жіночі фігури окремо класифікувалися як німфи – духи природи, пов'язані з водою, лісами та горами. Вони символізують молодість, життя і нерозривний зв'язок людини з природою. Німфи зображені яскравими та загадковими, з яскраво підкресленими квітами та аксесуарами. Найвідоміші з них – Океаніди, Дріади, Нереїди – зустрічаються на вазописах і рельєфах, де вони супроводжують богів або беруть участь в міфологічних сценах. На відміну від богинь, зображення смертних жінок зустрічаються в грецькому мистецтві рідко, що пов'язано з патріархальним устроєм суспільства. Але в деяких випадках художники надзвичайно досконало зображують традиційний жіночий костюм, передаючи деталі ансамблю та особливості драпірування (рис. 1б).

а

б

в

Рис. 1. Жіночі образи в мистецтві Стародавньої Греції та Ренесансу: а – Богиня Артеміда, Пракситель, V ст. до н.е. [1]; б – розпис аттичного кілика, V ст. до н.е. [2]; Гірандайо Д., деталь фрески «Народження св. Івана Хрестителя», XV ст. [3]

Протягом подальшої еволюції, європейські митці неодноразово поверталися до античних традицій. Однією з важливіших ознак культури доби Відродження є повернення до античної естетики, до раціонального сприйняття краси людського тіла. Щоб вважатися гарною, жінці потрібно було відповідати певним стандартам: вона мала бути пишною, мати стрункі руки й ноги, високий бюст, світлу шкіру і світле волосся, тонкі риси обличчя. Костюм часів Ренесансу відповідав саме такому ідеалу краси, коли перевага віддавалася зрілості – фізичній і духовній, відповідаючи певним уявам про здоров'я і доцільність так саме, як це було в часи Стародавньої Греції. В епоху Ренесансу костюм мав бути симетричним, його гармонічність часто спиралась на правила золотого перетину. Типовими елементами італійського ренесансного костюма були напівпрозорі тканини та різноманітні драпірування (рис. 1в).

Зображення жінки в класичному європейському мистецтві значно вплинуло на розвиток костюмного дизайну в XX та XXI століттях. Гармонійні пропорції, чіткі лінії та натхненний вираз жіночої краси, характерні для грецького мистецтва, стали джерелом натхнення для таких дизайнерів як Поль Пуаре, Маріано Фортуні, Мадлен Війонне (рис. 2а, 2б). Принципи античної моди, її пропорції та пластика знайшли відображення в сучасному дизайні костюма (рис. 2в, 2г). Грецький хітон з його складками та розрізами сприяв створенню багатьох сучасних предметів одягу. Дизайнери та стилісти високої моди часто надихаються образами Афродіти чи німф. Крім того, скульптури з білого мармуру, вплинули на кольори в моді, популяризуючи мінімалістичну палітру та простоту форм.

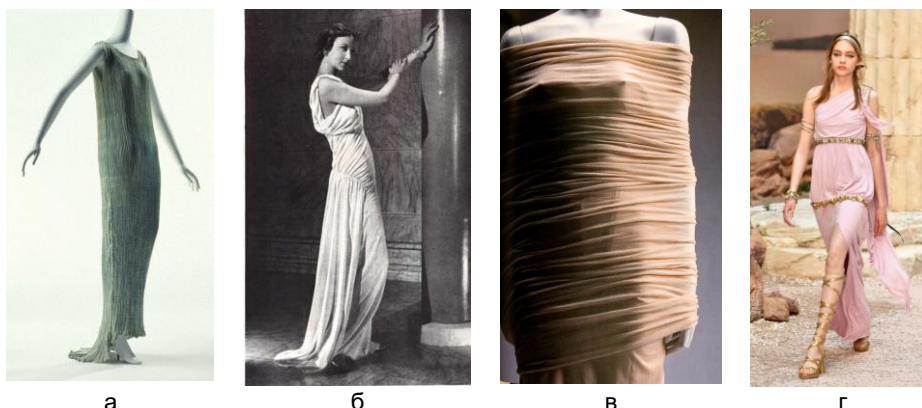

Рис. 2. Античний стиль в моді XX - початку XXI ст. [4]: а - Фортуні М., сукня «дельфос», 1909 [5]; б – М. Війонне, сукня 1930-х рр.[6] ; в – Міяке І., модель 1998 р.[7]; г - Лагерфельд К., модель 2017 р.[8]

В 2017 р. відомий модний бренд Chanel створив колекцію, натхненну давньогрецьким мистецтвом під назвою ChanelResort 2. Сукні були виготовлені у свіжому стилі, який перетворив жінок у богоподібні фігури, схожі на античні статуї. Дизайнером колекції став знаменитий Карл Лагерфельд. Свою колекцію він прокоментував таким чином: «Критерії краси в стародавній і класичній періоди все ще актуальні. Ніколи не створювали красивіших образів жінок». Використання білих і нюдових кольорів у його колекції навіяно грецькими артефактами, які він бачив у музеях. Його сукні нагадували античні хітон (нижній одяг), пеплос (верхній одяг) і гіматій (плащ), які носили жінки Стародавньої Греції.

ВИСНОВКИ

У ході дослідження було виявлено, що жіночі образи в мистецтві Стародавньої Греції та Ренесансу відіграли важливу роль у формуванні естетичних канонів, які залишаються актуальними в світі дизайну одягу і сьогодні. Художники класичних епох створювали ідеалізовані жіночі образи, що поєднували в собі гармонійність пропорцій, витонченість рухів і символічне значення образів. Живопис та скульптура відображали не лише зовнішню красу, а й соціокультурні уявлення про жіночу роль, силу та божественність. Сучасна мода активно звертається до старих мотивів і переосмислює їх у нових формах, образи жінок у мистецтві минулого є не лише частиною історії, але й продовжують жити в сучасному дизайні, демонструючи, як культурна спадщина може гармонійно поєднуватися з останніми тенденціями моди XXI століття.

ЛІТЕРАТУРА

1. Koda H. ClassicalArtandModernDress. URL: <https://www.metmuseum.org/ru/essays/classical-art-and-modern-dress>
2. Nigro J. AncientGreekDress: TheClassicLook. URL: <https://www.artic.edu/articles/966/ancient-greek-dress-the-classic-look>
3. ДоменікоГірландайо. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki>
4. Sackett H. ForgottenWomenandtheirWork: AnExaminationofAncientGreekTextiles. URL: <https://sites.rhodes.edu/sackett/forgotten-women-and-their-work-examination-ancient-greek-textiles>
5. DelphosDress. URL: <https://collections.vam.ac.uk/item/O88649/delphos-delphos-dress-fortuny-mariano/>
6. ICONS: MadeleineVionnet «Thearchitectoffashion». URL: <https://yolancris.com/icons-madeleine-vionnet/>
7. ComponentesbásicosdeldiseñodelIndumentaria. URL: <https://diseniodelindumentaria2.wordpress.com/wp-content/uploads/2008/04/forma-textura-color1.pdf>

8. Greek drama: Chanel recreates Parthenon for Paris show 2017. URL:
<https://greekworldmedia.com/category/greece/page/2/>

KOKORINA H., MAMLAY A., KEMENASH Y.
INTERPRETATION OF THE FEMALE IMAGE IN CLASSICAL ART IN THE CONTEXT OF THE PROBLEMS OF CONTEMPORARY FASHION DESIGN

The article presents the result of a study of the peculiarities of creating harmonious female images in the art of Ancient Greece and the Renaissance. The importance of clothing and its transformation during the development of European classical art, as well as the interpretation of its individual forms in contemporary design are analysed. The stylistic features of women's images in painting and sculpture, their symbolism and artistic techniques that still inspire artists today are considered. Particular emphasis is placed on the connection between the classical harmony of forms and modern design trends, as well as on the adaptation of ancient motifs to contemporary artistic practices. The research presents the experience of rethinking the European cultural heritage, which continues to influence the creative industries of the twenty-first century, maintaining a close connection between the past and the present.

Keywords: fashion design, image, art of Ancient Greece, Renaissance, means of harmonisation, classical style.

Додаток Г. Сертифікат учасника конкурсу

